BIR KIZ KIRLETILDI!

Grafika

Yeni bir ders yılı başladı!

Eski insanların "sağlam bir bedende, sağlam bir kafa" diye bir vecizileri vardı.
Bugün de bu cümle aynı kuvvetli manayı taşıyor.
Çocuklarınızın muntazaman ve devamlı bir surette çalışabilmeleri için bedenen sağlam olmaları lâzımdır. Onlara, her gün kahvaltılarda, kalorisi ve A,D vitamini bol, SANA sürülmüş birkaç dilim ekmek ve SANA ile yapılmış sandviçler, bisküiler ve pastalar yedirirsiniz.
Küçük, büyük, herkes nefis SANA margarinini tercih ediyor.

Sana
Kahvaltılık Margarin
Hakiki bir enerji kaynağıdır

S.180 a

UNILEVER - İŞ TÜRK LTD. ŞTİ. (BAKIRKÖY)

Aralık Çekilişinde
Apartman
Dairesi
Ayrıca
PARA İKRAMİYELERİ
EMNİYET SANDIĞI
29
8 KASIM 1868
Akşamına kadar (150) liralık hesap açtırınız.

Filimlerine ve güzelliğine hayran olduğunuz
Ayten Çankaya
"Cildinize benim gösterdiğim ihtimamı gösteriniz,, diyor!

"Ben banyo ve lavabomda PURO Tuvalet Sabunu kullanırım. Puro Tuvalet Sabunu tabayyül ettiğiniz o kadife gibi yumuşak teni, sihirli güzelliği temin eden en mükemmel güzellik müstahzarıdır. Puroyu tavsiye ederim,,

Bugünden itibaren Puro Güzellik Metodunu siz de tecrübe ediniz. Puro cildinizin gizli kalan güzelliğini meydana çıkararak sizi daha genç ve daha cazip gösterir.

BOL KÖPÜKLÜ
NEFİS KOKULU

PURO
Tuvalet Sabunları % 100 saftır.

4-45

bir buçuk milyon liralık 1954
İKRAMİYE PLÂNINA İLÂVE

1 ÇEKİLİŞTE
6000
ALTIN

1 KİŞİYE
3000
ALTIN

Hesabınızda daimi olarak en az 150 lira bulundurunuz

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

D.65

Yazı işlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER

Teknik sekreteri:
Selâmi Münir Yurdatap

Adres: Klodfarer Cad. No. 8 - 10. Daire 3.
Telefon: 21811
ERCAN MATBAASI
Fiat . 50 Kuruş

SAYI:138 — CİLT: 6 — 4 KASIM 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

Harikalar Diyarı

Harikalar diyarı neresidir, biliyor musunuz? Fransa değil, İngiltere değil, Almanya değil... Değil efendim, değil.. Amerika da değil! Türkiye!..

Ne o?.. yuvarlak yuvarlak açılmış gözlerle, satırlar arasında yüzümü ne arıyorsunuz?.. Bir daha tekrar ediyorum işte: Türkiye!.

Bakıyorum, gazete sahifelerinde beş yaşında bir çocuk, Taboreye oturmuş, minnacık parmakları piyanonun tuşları üstünde, dalgın ve düşünceli. Altında, yavrunun elleri kadar harflerle bir başlık:

36 eser sahibi 5 yaşında bir çocuk: Beril Meto!

Beril Meto, bizim tek harika çocuğumuz da değil. Hasan Kaptan, İdil Biret, Suna gibi büyük-küçüklerimiz pek çok.

Fakat bu harikalar, müsbet ve menfi harikalarla, canlı bir harikalar tezadı yaratıyor ki, işte Türkiyeyi asıl harikalar diyarı yapan budur!

Meselâ, bir çocuk kızımızın konserini Avrupa alkışlıyor. Sonra, memleket halkı bizler, radyo konserlerimize kulak tıkıyoruz.

Meselâ, Onuncu yıl marşına göre: «Tarihten önce vardık, tarihten sonra varız!» Ama, toprakaltı kovuklarda barınan köylülerimizle, ama, gecekondu kulübelerimizle, ama, Arnavud kaldırımı yollarımızla, ama dağa kadın kaldıran jandarmalarımızla yirminci asır sonlarında ilkçağ insanları gibi varız.

Harikalar diyarında yaşıyoruz: beyaz peynir karaborsada! sinema bileti karaborsada-su borusu karaborsada! imtihan sorusu karaborsada!

Harikalar diyarında yaşıyoruz: mektep var, kitap yok, kitap var, öğretmen yok. Öğretmen var... Öğrenen yok!

Harikalar diyarında yaşıyoruz: tarla var, tarla var, tarla var. Çiftçi var, çiftçi var, çiftçi var. Traktör var, traktör var, traktör var. Hattâ yağmur yağmadığı halde mahsul var. Ama, meydanda buğday yok!

Harikalar diyarında yaşıyoruz: gazete var, muharrir yok. Matbaa var mürekkep yok.. Mecmua var, kâğıt yok... Hasta var, hekim var, eczane var, ilâç yok!

Ve nihayet beş yaşında otuz altı eser veren çocuğumuz var da elli beş yaşında nice sayın profesörlerimizin tek eseri yok!

Hakikaten harikalar diyarında yaşıyoruz!

Yusuf Ziya ORTAÇ

KİRALAR DURMADAN YÜKSELİYOR...

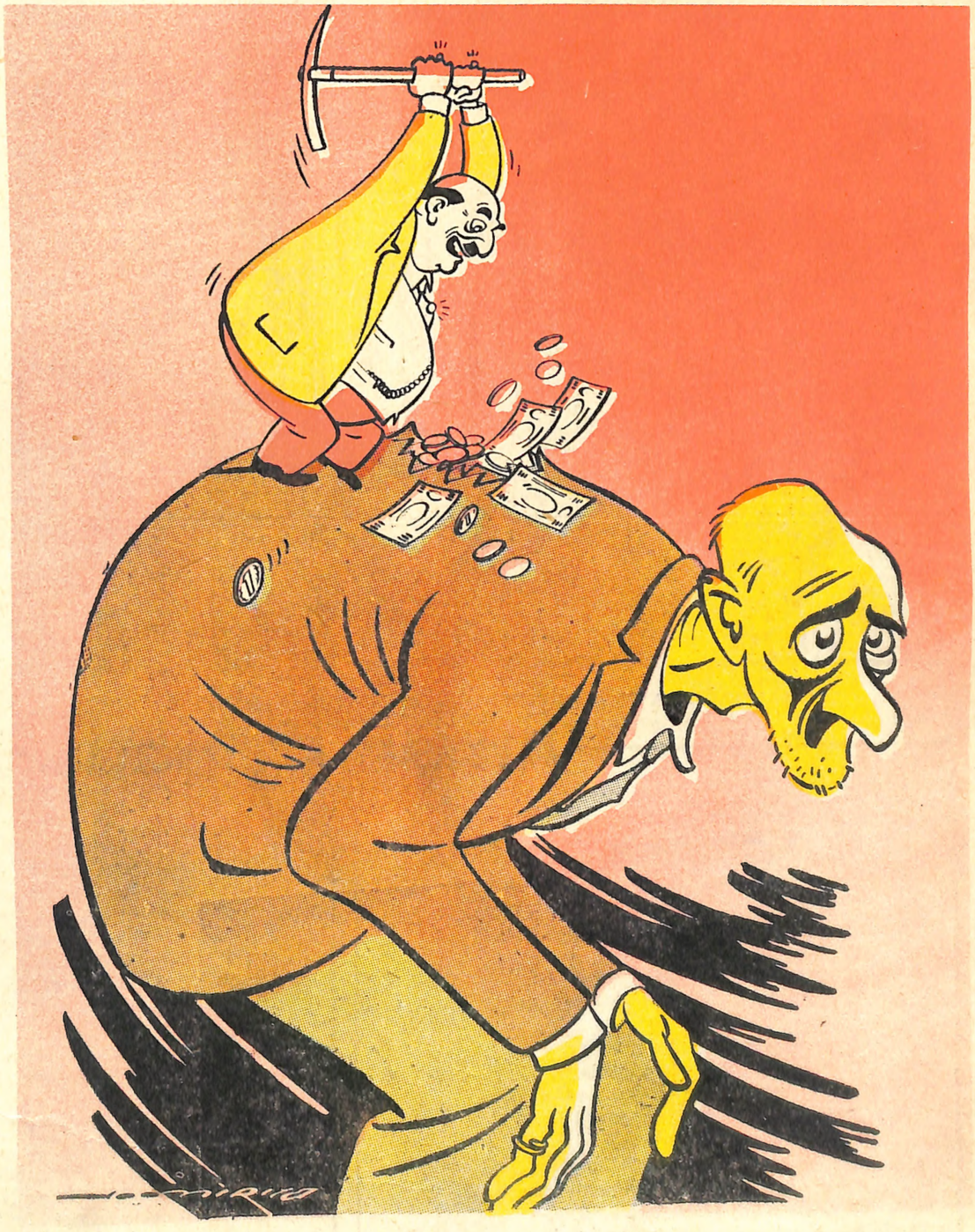

Ev sahibi — Madeni bulduk!..

(Necmi Rıza)

Yeni moda: Kadın tırnakları üzerine resim çiziliyor. (Gazeteler)

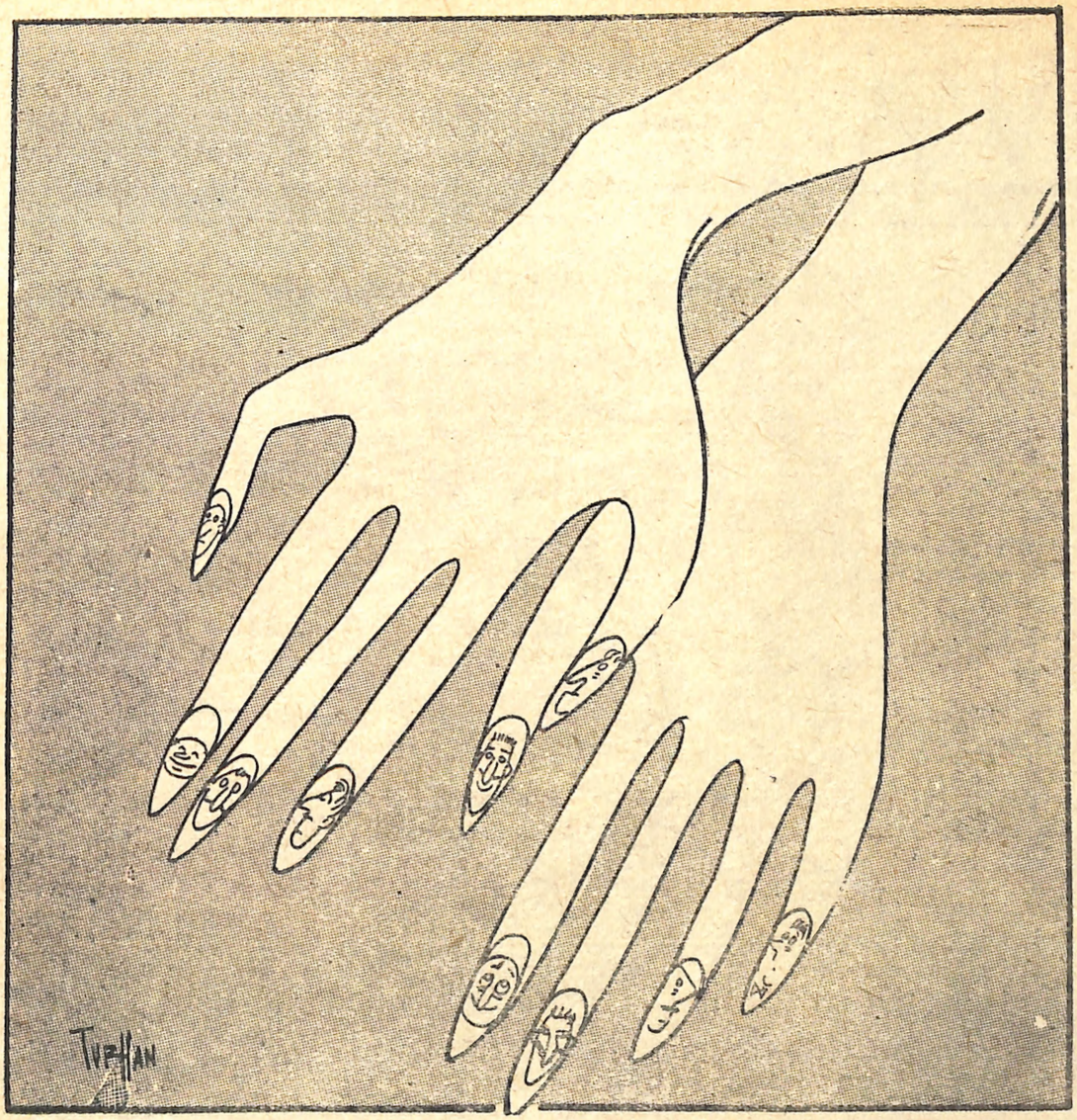

ON PARMAĞINDA ON MARİFET! (Turhan Selçuk)

Şakalar

BİLMECE

İç politikadan bahsediyorlardı. Biri, öbürüne:

— Sana, dedi, manzum bir bilmece söyleyim, bil bakalım...

— Söyle...

— Kendisi muhtaç-ı himmet bir dede,
Nerde kaldı gayriye himmet ede!

Nedir o bil!..

Arkadaşı bir kahkaha attı:

— Ayol, bunu bilmiyecek ne var: İktidara yardım teklif eden Halk Partisi!

MODERN ARSLAN!

Fitne-Fücur, bir kaç arkadaşile kulis'te oturmuş konuşuyorlardı:

— Şehir tiyatrosundaki rezalete ne dersin?

— Ayıp, çok ayıp... Bir erkek, hem de sanatkâr bir erkek, bir kadın arkadaşını tokatlar mı?..

— Elbet tokatlamaz... Hele adı da Arslan olursa!.. Olsa olsa parçalayıp yer!..

İHRACAT!

Meclis koridorunda gazete okuyan Fuad Keçeciye Kasım Küfrevî sordu:

— Üstad, mühim haberler var mı?

— Var: Rusyaya canlı hayvan ihraç edecekmişiz...

Kasım Küfrevî güldü:

— Oh, oh, memnun oldum... Belki adam öldürme, kız kaçırma vak'aları biraz azalır!..

Aman Çöpçü!..

Yırtık postalına olduğum kurban,
Bize uğramadan, geçti kaç sene.
Asfalt sokaklarda tepersin taban,
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!...

Mundar mundar kokar sabah yelleri,
Çöplük oldu semtin güzel illeri.
Gözümüzde tüter nazlı halleri...
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!...

Eser bâd-i seba çöpler üstünde,
Bir çöp tenekesi yârin destinde,
Bekletmekten yâri, çöpçü kasdın ne?
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!...

Acaba darıldın bilmem ki neye?
Kırk yılda bir uğra bu virâneye.
Neden boykot ettin fakirheneye?
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!...

Bir kenarda köşede kaldık diye mi?
Seni göndermeyen belediye mi?
Söyle istediğin bir hediye mi?
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!...

Yollarını çoktan çöpçü gözleriz,
Vefasız yâr gibi seni özleriz.
Seni darıltacak ne yaptık ki biz?
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!...

Çöpler biriktikçe kokuyor ekşi...
Sinek hücumundan bıraktık işi,
Süpürmez çöpleri gözümün yaşı,
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!...

Bozuk kaldırımlar olursa engel,
Çekelim kamyonu, takarak çengel,
Gez dolaş ama, bize de dön gel!
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!...

Bütün mahallenin sen düşündesin,
Söyle çöpçü hangi kız peşindesin?
Görmiyeli çok var, kaç yaşındasın?
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!...

Bâri sen gelmezsen gönder selâmın,
Bize kâfi gelir tatlı kelâmın,
Boşadınsa bizi gönder ilâmın...
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!...

Benim çöpçüm kamyonludur, atlıdır,
Uğrar elbet bir gün hakikatlıdır,
Kabadır dilleri ah ne tatlıdır,
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!...

Fedâdır yoluna baş ile cânım,
Gittikçe artıyor bak heyecanım,
Affet kusurumu benim sultanım,
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!

FALAN - FİLÂN

Bir Şair Öküz

□

Konuşan: ÖKÜZ ALEYHİSSELÂM

□

Bu öküz, yetmiş yaşında ihtiyar, kucağında çocuklu kadın ayakta dururken, otobüs koltuğuna yan gelen öküzlerden değildi.

Bu öküz, aile saadeti uğruna başına yaldızlı süsler takan öküzlerden de değildi. Sinema, tiyatro, vapur gişelerinde, sırayı saygıyı bir yana koyup, önündekileri iten, ezen öküzlerden de değildi.

Bu basbayağı, boyundruruğa yan yan bakan, melûl mahzun, kederli, şair bakışlı bir öküzdü.

Kendisi tanışlık vermese, bu öküzle konuşmak saadetinden mahrum kalacaktım.

— Merhaba bay insan!.. dedi.

Baktım taze çayırlara yan gelmiş de geviş getiren bir öküz.

— Merhaba bay öküz! dedim, demek siz insanca biliyorsunuz?

— Çok zaman var, siz öküzceye başlayalı, biz de insancayı öğrendik.

Fena halde kızdım:

— Bay öküz, dedim, insancayı öğrenseniz de, insanlığı öğrenemezsiniz?

Dili ile burnunu yaladı, güldü.

— Aramızda ne fark varmış?

— Evvelâ sizin işkembeniz var, geviş getirirsiniz.

— İşkembesi olan insanlar yok mu? Hem öküzünkünden büyük. Bir ihalede, bir incelemede, bir gezide dünyayı yutup da ömürlerince geviş getiren insanlar yok mu?

— Ya kuyruğunuz?

— Evet, kuyruğumuz var, ama sizler gibi kuyruk sallamayız.

— Ya boynuzunuz?

Bir kahkaha attı.

— Boynuz bakımından bir küçük farkımızı var. Sizin boynuzlarınız, kendinize gözükmez, başkalarına gözükür.

— Ama biz insanlar, düşünürüz, şuurumuz vardır iktisadî plânlar yaparız.

— Güldürme beni... Bak sana hal tercümemi anlatayım. Ben bu çiftlikte doğdum. İki yaşında bir boğa idim. Daha dünya evine bile girmemiştim. Bir gün ayaklarımı bağlayıp, beni en kıymetli uzvumdan mahrum ettiler. İdiş edip, bana aşk hayatını yasak ettiler. Bunun ıztırabını bilmezsiniz. Bu tıpkı senelerce büyük mevkilerde bulunup ta birdenbire emekliye ayrılanların acı haline benzer. Onlar da, evvelâ başlarına gelen felâketi fark edemezler, hâlâ kendilerini eskisi gibi sanır, zart zurt ederler. Bakarlar ki, kimse aldırış etmiyor, sonra kulakları düşer. Ben de ilk günler böyle oldum. Eksikliğin farkına varmadım. Bir iki aşk sıçrayışı yaptım, baktım ki nafile... Kadere boyun eğdim. Ama, bizim çiftlik sahibine de âh ettim. Beni senelerce kağnısına koştu. Toprağını ben sürdüm. Sonra, o senin dediğin iktisadî plânı yaptınız, bankadan açılan kredi ile, bizim ağa, bir traktör aldı. Traktör gelince, beni hor gördü. Bütün çiftlik halkı traktöre binip, kasabaya film seyretmeğe gittiler. Traktörün direksiyonu elinde ağanın kuruluşunu, bıyık buruşunu görmeli idin...

— Uzatma!... Makine medeniyeti girdi. Sizin gibi öküzlerden kurtulduk. Fena mı?

— Çok iyi, çok iyi... Bir gün sinemanın önünde traktör bozuldu. Bizim ağa alışmış... Deha dedi, oha dedi, traktör yürümedi. Bir usta çağırdılar. Usta muayene etti. Traktörü parça parça etti. Sonra ağaya bunun bir vidası düşmüş, dedi, aradılar taradılar memlekette oraya göre vida yok. Yayan yapıldak köye döndüler.

— Sen olayları takip etmiyorsun... Paflagonya, bizim eski borçlarımızı bağışladı. Yeniden bize borç verecek Patagonya da mütehassıs gönderecek. Astragonya da memleketimizde iki yüz İlim eserleri, sanat eserleri gibi işportaya düşecek...

Hattâ, ileride belki vakit bulunmaz diye, vida fabrikalarımızın temel atma törenleri şimdiden yapılıyor.

— Sen onları boynuzuma anlat... Şimdi, banka, ağadan para istiyor. Yine iş bana düştü, toprağı ben sürüyorum. Dünya, yine öküzün boynuzunda dönüyor. Hani sizin Ferid Kam adında bir profesörünüze, birisi dünya öküzün boynuzunda mı duruyor, diye sormuş ta, o da şu cevabı vermiş.

Ne teaccüb ediyorsun buna dünya derler
Duyulan herzelere onda nihayet yoktur

Yerin altında öküz var mı dedi bir meczub
Ona bilmem, dedim, üstünde fakat pek çoktur.

— Demek şiirden anlıyorsunuz.

— Kendim de şiirler yazarım, bilirsiniz ya, insanların en nazik, en kibar, en çelebilerinden biri Öküz Mehmed Paşadır. Onun bir hikâyesini şiirle söyledim. Dinle:

Toplamış etrafına bir sürü insan hâşâ
Tarihde öküz diye anılan Mehmed Paşa.

Nâzırlar toplanmışlar Çırpıcı çayırında
Öküz Mehmed Paşa'nın Sadrâzam çadırında.

Sözün mühim yerinde her zaman gördüğümüz,
Başını içeriye uzatmaz mı bir öküz?

Hem de dönüp Paşa'ya bir de güzel böğürür
Sonra kızgın tavırla başını alır yürür.

Etraftaki Paşalar, bıyık altından güler
Öküz Mehmet Paşa da bilir misiniz ne der?

«— Demin içeri bakan bildiniz mi neyimdir?
«Size yabancı fakat, benim ağabeyimdir.»

Öbür Paşalar buna sallayıp başda külâh
«Efendimiz, nasıl söz, derler, estağfurullahi»

Efendim diyenlerin bakarak gözlerine
Gülerek devam eder Sâdrazam sözlerine:

«— Öküz bana dedi ki yerin değil burası,,
«Yazıklar olsun sana cinsimin yüz karası.»

«Vermek lâzım gelirken bizim ile el ele,
«Başına toplamışsın sen bir sürü hergele.»

«Senin zarafetini bunlar ne bilecekler,
«Öküzün nüktesinden hiç anlar mı eşekler?»

Ağzım bir karış açık, bay öküzün yanından saygı ile ayrıldım.

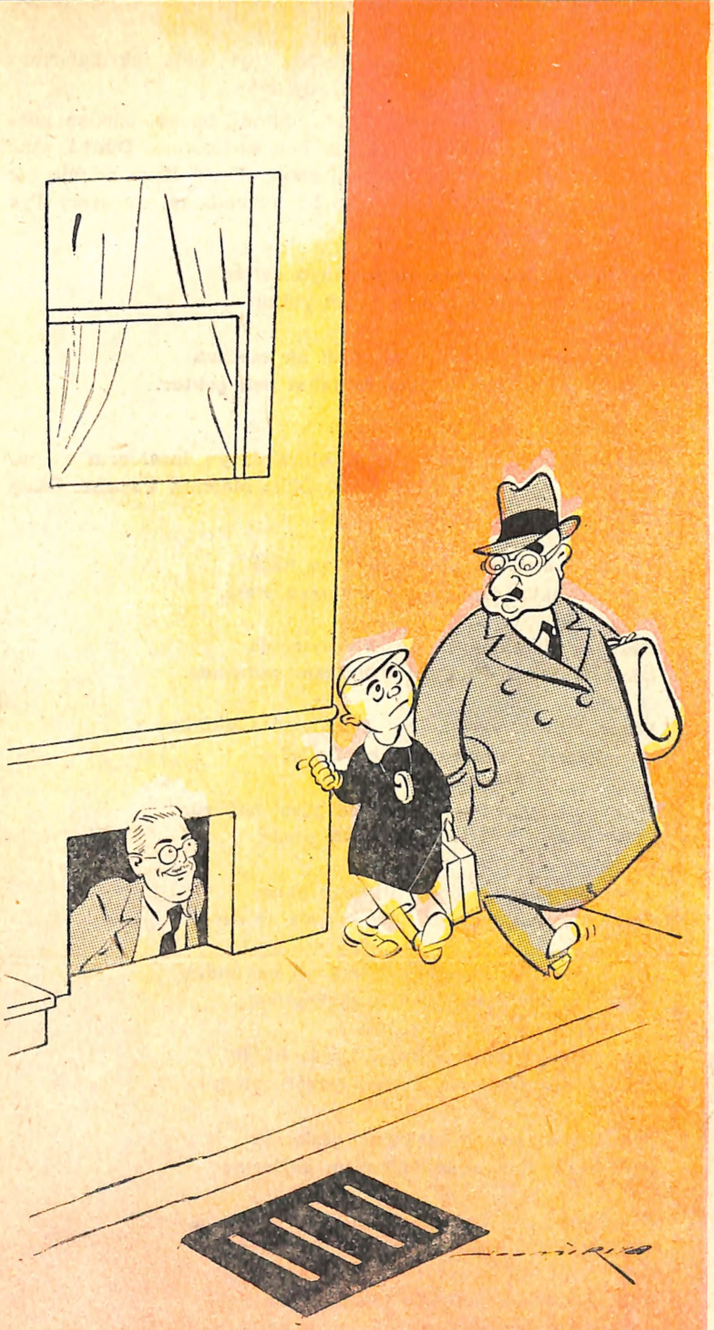

— Baba, bu selâm verdiğin adam kim?.
— Bir lise öğretmeni oğlum...
— Hani ilim insanı yükseltirdi baba?..

Ebedi Muztarip: Katır

★ *Katır, insanların icâd ettiği haydandır.*

★ *Plâtonik aşkın mucidi katırdır.*

★ *Yavru katır vardır da, katırın yavrusu yoktur.*

★ *Nuh'un gemisinde, bütün hayvanlardan birer çift vardı, derler. Halbuki katır yoktu.*

★ *Zavallı katır, anasının babasının günahını bütün ömrünce çeker.*

★ *Hayvanların padişahı arslanın, harem dairesindeki muhafızları hep katırdır.*

★ *Bir ana - baba için cevabı en zor soru, çocuklarının katırın hayatına dair sorduklarıdır.*

★ *Katır dermiş ki, tahtımı bırakacak bana bir vâris doğuran dişiyi bulsam, padişah bile olurdum.*

★ *Dünya yüzünde katırın duyduğu ıztırabı, acaba hangi âşık duyabilmiştir?*

★ *Bir bakıma, dünyanın en namuslu hayvanı katırdır.*

★ *Bazı ihtiyarlar vardır. Övünmek için, hayatlarında hiç olmamış aşk hikâyeleri anlatırlar. Ben onları, seksoloji dersi veren katıra benzetirim.*

★ *Katır, tabiatın asâletli hicvidir.*

★ *En hayırsever hayvan katırdır. Çünkü bütün mirası eemiyete kalır.*

★ *Katırcada bütün kelimeler vardır da, yalnız bir tek kelime yoktur. Yavrum!...*

★ *Katır öküze, ben senin gibi sonradan görme değil, doğuştan muztaribim, dermiş.*

TEBDİL Gezen BÜYÜKLER

Başbakan yardımcısı halk arasında...

SAYIN Başbakan Yardımcısı Fatin Rüştü Zorlu, Bakanlığı zamanından beri ayrı kaldığı halkın neler düşündüğünü öğrenmek istiyordu.

— 1950 den evvel!.. diye düşündü. Evet hep 1950 den evvel.

1950 den evvelkilerin yaptıkları gibi bir daireyi teftişten bir ay evvel haberler uçurup ta:

— Bakan gelecek! Traş olun! Kunduralarınızı boyatın! Örüm cekleri alın! Duvarları badana edin! Yangın kovalarındaki kur bağaları temizleyin! Farelere kapan kurun!

Diye âlemi gürültüye vermeği, memurları rahatsız etmeği, son derecede anti demokratik buluyordu. İşte bunun için kılık değiştirip, tanınmadan halk arasında tebdil dolaşmayı düşündü. Kapıdan geçen sütçüyü çağırdı:

— Monşer, size bir takım elbise vererom. İngiliz kopondur. Londra modeli... Usta makastan çıkmıştır.

Sütçü:

— Elbiseye neye ehtiyacım yoh!... Bi eskücü çavurun!..

— Rica ederim, beni yânış anladınız. Elbisemi satmorum. Size vericim. Sizin kostümünüz le değiştiriciim.

Sütçü fena halde kızdı:

— Get Allâsen işine... Herke şin gendi gostümü gendine yiter. Altı önü bi mamur parçası değel misin?

Bah, şunun didiğine... Bağa gostüm vireceğmiş!.. Sağa züt ilâzım mı? Ondan habar vir.

Sütçü söylene söylene gitti. Fatin Rüştü Zorlu, bu sefer apartımanın kapıcısını çağırdı:

— Size bi şiy söylicim ama, aramızda kalıcak. Kimsenin duymasını istemorum.

Kapıcı, Bakanın bir mal fiyatı yükselişi gibi, hayatın ucuz layacağına dair bir devlet sırrı vereceğini zannederek gözünü dört açtı:

— Buyur beğ!..

— Sizinle elbiselerimizi değiştireciiz!

— Olur, deniştirelim.

Hemen oracıkta, kapıcı da, sayın Fatin Rüştü Zorlu da soyundular. Kapıcı İngiliz kumaşından stil elbiseyi giydi. Başbakan yardımcısı da kapıcının çizgili gömleğini, çuha kalın elbisesini giydi. O sırada carrrt! diye bir cayırtı koptu. Kapıcı:

— Pantulun soküldü beğ!.. dedi, tikiş dutturamamışsığız besbelli...

Sert tüylü kumaştan ceket te, Fatin Rüştü'nün yakasını acıtmıştı.

— Batıyor monşer! dedi.

Başbakan yardımcısı son derecede memnundu. Hemen İstanbula kalkan bir trene atladı. Üçüncü mevkie binmişti. Değil kompartımanda, koridorlarda bile yer yoktu. Her taraf tıklım tıklımdı. Bir araya sıkışı tı. İten, kakan, ezen, basan arasında bir müddet dayandı. Fakat sıcak dayanılır gibi değildi. Sıcaktan buharlanan yapış yapış ter kokusuna, daha başka kokular, sigara dumanı da karışınca sabrı tükendi. Hani nerdeyse:

— Ben bakanım! Bana boş bir kompartiman bulun! diye kondöktöre bağıracaktı.

Kendi kendine söylendi:

— Dayan bakalım Fatin, dedi, demokrasi demek, halkla beraber, halk için, halkın halk tarafından halk ve halka...

Yanında bir köylü kadın, kundaktaki çocuğunun altını temizliyordu. Bir başka çocuk ağlıyordu. Cüzdanını çaldıran bir köylü bağırıyordu. İki kişi yer meselesinden kavga ediyorlardı. Bazı yolcular, mendillerini çözmüşler, koridora bağdaş kurup zeytin ekmek yiyorlardı. Karanlık basınca bütün yolcular birbirinin üzerlerine uzandılar. Ayaklar, başlar, gövdeler birbirlerine karışmıştı. Fatin Rüştü Zorlu, bu ulvî manzara karşısında:

— İşte millî birlik!.. İşte beraberlik!.. İşte biraderlik! Şu sarmaş dolaş olmuş insanların muhabbetine bakın! diye söylendi. Fakat kendi kendine daha fazla nutuk egzersizi yapmasına imkân kalmadı. Karışık kokuların tesirile, havagazından zehirlenmiş gibi içine fenalık geldi, düşüp bayıldı. Başı, bir yolcunun yünlü çorabından pırtlamış tabanı üstünde, bir ayağı bir köylünün heybesine girmiş, bir ayağı bir yolcu kadının altında, yere uzandı.

Eğer bir kaç yolcu üstüne basmasa ayılmasına imkân yoktu. Can acısıyla fırladı. Tren Haydarpaşaya gelmişti. İstanbulda rahat nefes alıp, halkla konuşabilirdi. Garda buna imkân bulamadı. Vapurda yer bulamadı. Köprüde dolmuş bulamadı. Tramvaya, otobüse yol bulamadı. Derdini anlatacak yar bulamadı. Kendi kendine şöyle bir tirâda başladı:

— Herkes kendi işini yapmalı. Halk halktır, bakan da bakan!.. Ben halk olmağa çalışacağıma, halk çalışsın da benim gibi bakan olsun! Bakalım o zaman memlekette sefalet kalır mı? Bakanlık kisvesini giyip, makam arabası ile Ankaraya döndü.

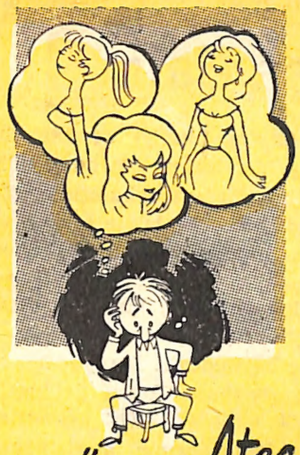

SÖNEN Ateş

Yazan :
ATEŞ SİN

★

KÖR olsun mapusluk... Her şeyin yokluğu çekiliyor da, ille o bir şey var, işte onun yokluğuna can dayanmıyor.

Akşam olmaz mı içine garipsi garipsi bir ağırlık çöker. Gözlerin, üstüne kapanan demir kapıların, kirli duvarların ardındaki bir dişinin hayâline dalar. En derine işlemiş aşk hâtıranı, her akşamki gibi, belki beş yüzüncü defa bir kere daha yaşarsın.

Küme küme oturulup konuşulan hep odur, bitip tükenmek bilmiyen erkeklik destanları... Yatağına girdiğin zaman hâlis bekârlığın o zifirî kokusu burnunun direğini sızlatır.

Kendimi demir kapıların dışında bulduğum sabah, iki senelik açlığın obur iştihası ile, japone kollu kadınları zenci yamyamın gözlerile seyrediyordum.

İlkin bir hamama gittim. Sonra sağa koştum, sola saldırdım, hiç bir iş çıkaramadım. Bari Sevim'e uğrayayım, dedim. O da bir sene evvel başka yere taşınmış. Gol atmak arzusu ile durmadan çalım yapan tam formunda bir santrfor gibi, İstiklâl caddesinde bir aşağı, bir yukarı gittim geldim. Karnım acıktı. Şevketin lokantasına gittim.

Şevket bizim sınıftandır, iyi oğlandır. Logaritma cetvelinin kullanılmasını öğrenemedi ama, her imtihanda yeni bir kopya usulü icat etmesi sayesinde mektebi bitirdi. Şimdi de basılı bir yazı olarak, vapur tarifesinden başka bir şey okumaz ama, Beyoğlunda büyük bir lokantası var. Beni görünce, memnun oldu:

— Geçmiş olsun. Ne zaman kurtuldun? dedi.

— Bu sabah çıktım. Sevime geldim. O da evden çıkmış.

— Ben sana bir yer söyliyeyim, oraya git! dedi.

— Aman Şevket söyle, dedim.

— Süslühanım sokağını biliyorsun değil mi ?

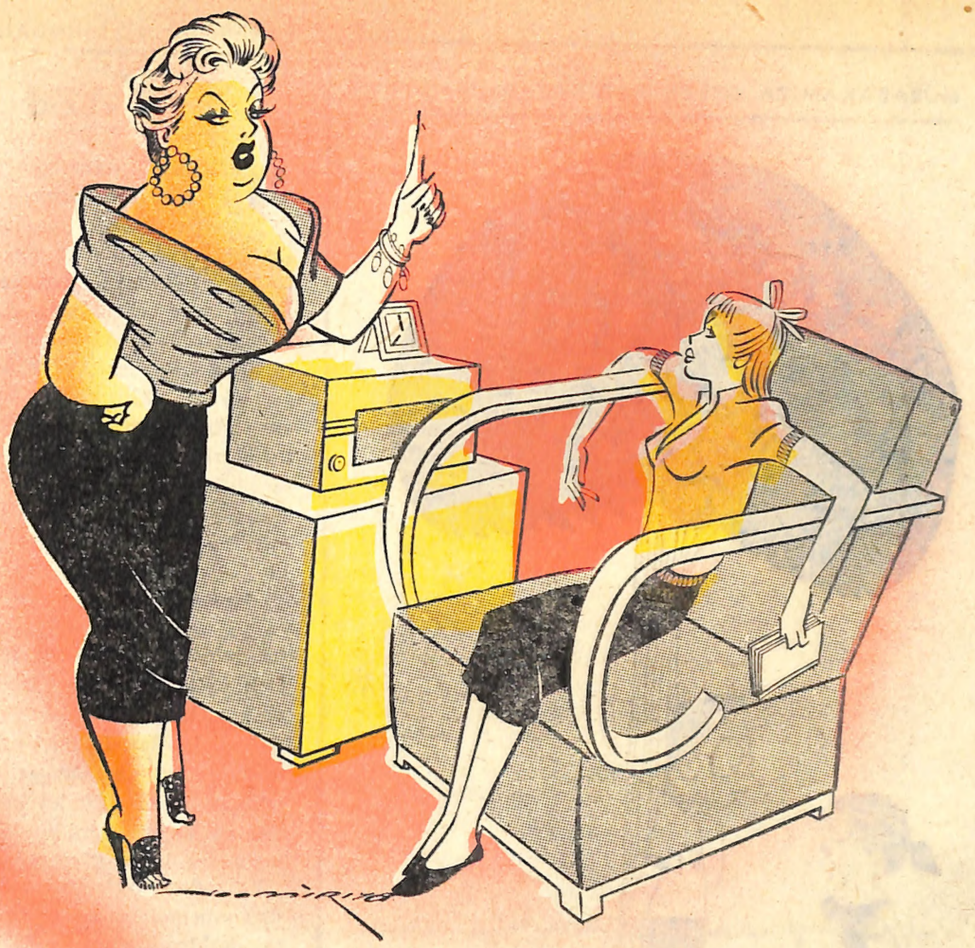

— Artık koca kız oldun, böyle kolları açık elbise giymek yok!..
(Necmi Rıza)

— Evet...

— O sokağa gir... Sağdan ikinci sokağa sap. 4 numaralı apartman, ikinci kat...

— Elli liram var, yeter mi?

—Püff... Artar bile. Güzel bir kadın. Apartmanda bir kendisi var.

Kuvvetli bir yemek yedim. Doğru, Şevketin tarif ettiği yere. Hayatımın iki senesinin üstüne sünger çektiğim için bayağı heyecanlanıyorum. Zili çaldım, güzel bir hizmetçi kapıyı açtı. Bereket versin, hiç zorluk çıkarmadan:

— Buyrun efendim, dedi.

Beni gayet güzel döşenmiş bir salona aldı. Salonda benden başka bir erkek daha var. Bu biraz midemi bulandırdı. Hizmetçi kıza:

— Hanımefendi yok mu? dedim.

— İçerde... Çalışıyor, dedi.

Vay anasını...

— Çok bekliyecek miyiz?

— İçerdeki müşteriden sonra sıra bu beyde... Sonra sizi içeri alacak.

Amma yerine çatmışız.

— Matmazel, benim biraz acelem var da...

— Sinek küçüktür ama!..

(Naci Güneşli)

— Evvelce randevu aldınız mı?

— Yooo... Bir arkadaşım söyledi de geldim. Ben gideyim de, başka zaman gelirim.

— Şimdi işini bitirir. İhtiyar bir adam. Her gün geliyor, beş dakika ya durur, ya durmaz.

— Hanıma âşık mı yoksa?...

İçerden zil çaldı. Bekleyen adama:

— Buyrun içeri! dedi.

Adam öbür odaya geçti.

— Amma tertibatınız var...

— Zil bile yaptırmışsınız, dedim.

— Hanımın müşterisi çoktur, dedi, hiç boş durmaz. Yemek yemiye zor vakit bulur.

Hiç böylesini görmemiştim.

— Günde kaç kişi gelir? diye sordum.

— Belli olmaz ama, yirmiden aşağı düşmez, dedi.

— Maşallah... Gören olmaz mı?

— Gören gelir...

— Hanım çok mu güzel?

— Güzeldir ya!...

İçerden gıcırtılar, iniltiler geliyordu. Sinirime dokundu. Hizmetçi kız da fena değildi, hattâ oldukça güzeldi.

— Adın ne senin? dedim.

— Leman! dedi.

— Sen hanımla beraber çalışmıyor musun?

— Ben ev işine bakıyorum.

— Peki... Ayıp olmasın amn, iyi dayanıyorsun...

— Alıştım artık.

(Lûtfen sayfayı çeviriniz)

MÜSABAKAMIZA GELEN KARİKATÜRLER: 4

Cinsiyet değiştirmek moda olduktan sonra:
Kız — Önce, bana cinsiyet falan değiştirmediğini, anadan doğma erkek olduğunu ispat etmelisin!

(Ankara — Ünal Yaltırak)

— Evli misin ?

— Allah göstermesin.

O sırada kapı çalındı. Bir adam daha geldi. Göz göre göre de bana bu iş bir tuhaf geliyor. Yeni gelen güveze. Damdan düşer gibi:

— Pek işinin ehli bir hanım, dedi.

— Ya!...

— Siz yeni geliyorsunuz galiba?...

— İlk...

— Bizim bütün daire buraya taşınır.

— İyi ama, biz burada otururken içerdeki seslerin duyulması fena.

— Siz de alışırsınız.

— Affedersiniz, ne alıyor? diye sordum.

— Başkalarından çok ucuz, dedi.

Hizmetçi kız girdi.

— Buyrun, sıra sizin! dedi.

Koridora çıktım. Demin içeri giren adam, kendisini uğurlıyan kadına:

— Teşekkür ederim, diyordu.

Kadın bana:

— Buyrun! dedi.

Ben kadının belinden yapıştım.

— Çıldırdınız mı? Ben evli bir kadınım! diye beni içeri itti. Odaya girince, beynimden vurulmuşa döndüm. Burası bir dişçi muayenehanesi idi.

— Yanlış anladınız, size önden yol vermek istemiştim, dedim.

— Oturun! dedi.

Dişçi koltuğuna oturdum.

— Açın ağzınızı!.. Hangi dişiniz?

Anlıyacağınız, sapa sağlam dişimi çektirmiye mecbur oldum. O hızla Şevket'e koştum. Elimi çenemde görünce

— Ne o, kavga mı çıktı? dedi.

—Ulan, bu yapılır şaka mı? dedim.

Meğer aceleden bir aşağı kata girmişim.

Çekilen sağlam dişimin ağrısı bana hatırınıza gelen ve gelmeyen her şeyi unutturmuştu. Kabir azabından beterdi bu.. Şaka değil!

ESKİ TÜRK MİZAHINDAN:

Yaza ve kışa dair

NİNNİSİZ uyumıyan çocuklar gibi dün gece, bir türlü uyuyamıyarak yatağın içinde, sabaha kadar dört döndüm.

Kurbağalar susalıdan beri, tadı kaçan geceler, bana dün gece büsbütün tatsız ve yavan geldi. Zira dün gece, ağustosböcekleri de susmuşlardı. Sert bir poyraz. zifiri karanlıkta camları zangırdatırken yorğanın altında şöyle düşünüyordum:

«İşte bir yaz daha geçti. Kim bilir bu gece, benim gibi uykusu kaçmış, sıkıntı ile yatağın içinde kıvranan kaç kişi var? Ve yine kaç zavallı, Hızırilyastan beri ilk defa, bu gece serin, serin bir tatlı uyku çekiyorlar. Ben giden yaza yanıyorum, onlar gelen kışa seviniyorlar. Lâkin benim yanımam da boş ve mânasız, onların sevinmesi de... Çünkü ben yazdan ne hayır gördüm ki, onlar kıstan ne hayır görecekler?

Fulyadan ayçiçeğine ve kirazdan musmulaya kadar ne bir çiçek koklıyabildim, ne de bir şeftali tattım. Nisanda, «hele daha erken, mayıs gelsin!» dedim, mayısta, haziranı bekledim ve haziranla temmuzda güneşe âşık bir mecnun gibi her gün sabahtan akşama kadar ya bir kayısının, ya bir armudun altına uzanıp gözlerimi semaya dikerek, beni İsrailin çölde kudret helvası beklediği gibi, armudun ve kaysının pişip ağzıma düşmesini bekledim! Fakat işte, eylülün haftası geldi, kestane karası esmeğe başladı, hâlâ, ne kendiliğinden ağzıma düşen bir armut, ne de «uyan hey âşık, uyan, kış geldi» diye bir dürten var. Eğer ağustosböcekleri dün akşam, ninniyi kesmeseydiler, galiba kasım fırtınası bile beni bu ağır yaz uykusundan güç uyandırırdı. İşte böyle sade suya geçen bir yaz için bizim yanmamız ne kadar boş ve mânasızsa, havalar serinledi, kış geliyor diye sevinenlerin, meserreti de o kadar beyhudedir. Biz, yazdan hayır gördükse, onlar da kıştan okadar görürler. Yaz gecelerinde tahtakurularının, sivrisineklerin kabarttığı yerleri yarın öbürgün acı karayel haşlayacak, temmuz sıcağında, hararetten şişen nasırlı parmaklarınız, nasıl dünyayı size zindan ettiyse, kânunlarda da kar suyu ile morarıp aynı ıstırabı verecek değil mi? Nasıl ki altı ay yaz cibinliksiz yattınızsa bittabi altı ay kış da eldivensiz ve lâstiksiz gezeceksiniz. Yazın, dondurmacılarla aranız bozuktu kışın kömürcülerle kapılı bacalı olacaksınız. Yazın şer betle bira midenizi bozuyordu. Kışın işkembe çorbasiyle çay asabınıza dokunacak!.. Binaenaleyh, eyvah! Yaz gitti, diye benim yanmam da boş, kış geldi diye sizin sevinmeniz de; hulâsa, yazın da tadı kalmadı, kışın da... Zaten dikkat ederseniz, anlarsınız ki onlar da, yani yazla, kış da kendilerini şaşırdılar. Yaza yaz ve kışa kış demek için seksen şahit lâzım. Hani, kaç sene var ki, şöyle alâyimisemalı, şimşekli, gök gürültülü adamakıllı bir yağmuru gördük mü? Hele bu sene bir kere mi, iki kere mi ne, gülsuyu serper gibi biraz serpiştirdi ve Nasrettin Hocanın dediği gibi, görüp göreceğimiz rahmet bu oldu. Evvelden böyle miydi ya? Ha

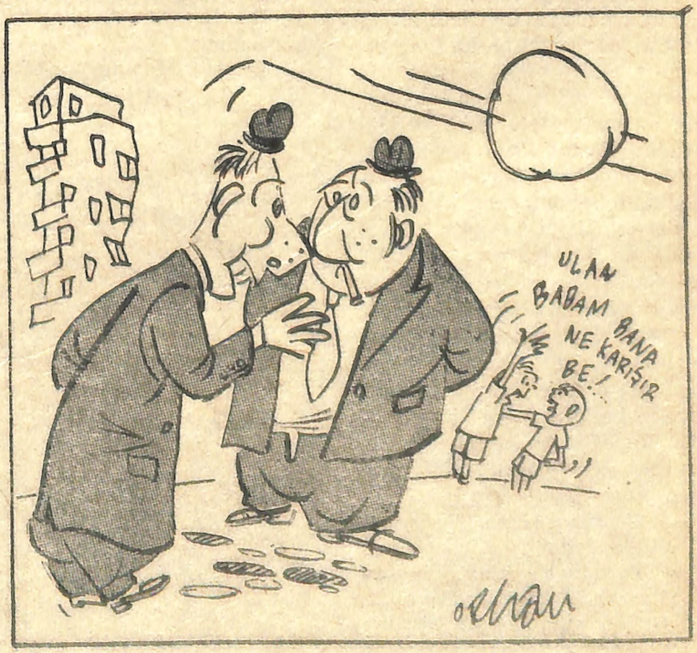

— Çocuklardan izin alırsak bu akşam hanımla size geliriz, Sami beyl..

(Orhan Eyüp)

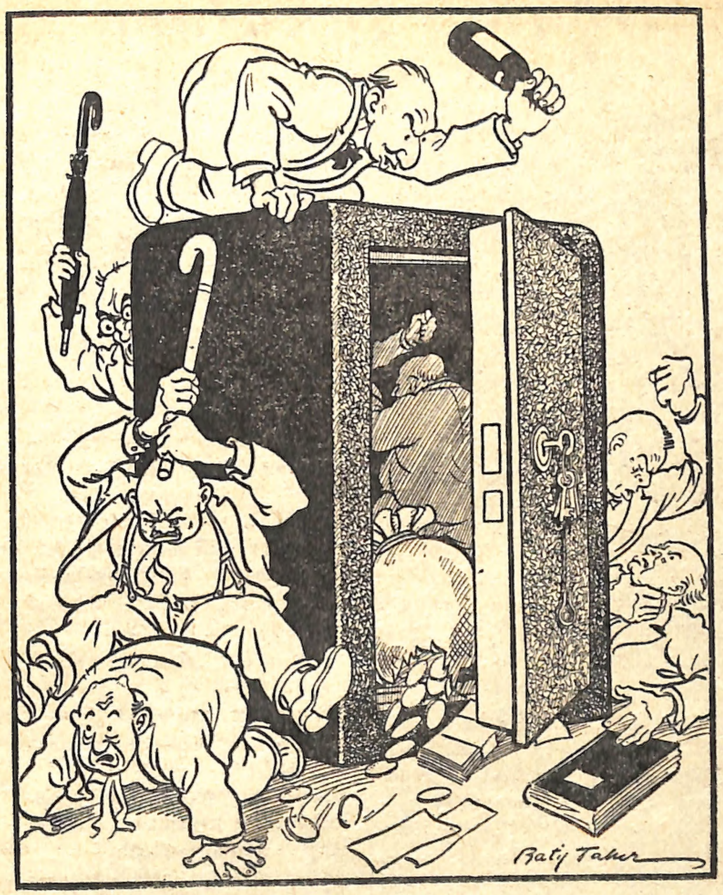

KOOPERATİF!

(Ratip Tahir)

ziranda, temmuzda öğleye yakın şimalden doğru, siyah Kavak inciri renginde cesim bulut yığınları kendini gösterir, bir taraftan güneşin parıltısı, diğer taraftan bu bulutların gölgesile Boğaziçi ve Haliç, yamalı yorğan yüzü gibi yer yer lekelenir, kayıkçılar limanlara kaçışmağa, vapurlar perdelerini indirmeğe başlarlar, kırlarda otlayan koyunlar, keçiler önlerindeki otları acele, acele kapıştırarak ulu çınarların alt

TURHAN SELÇUK
KARİKATÜR ALBÜMÜ
ÇIKTI

5 RENKLİ KARTON KAPAK
— 52 BÜYÜK SAHİFE — 150
DEN FAZLA KARİKATÜR

— YEDİTEPE YAYINLARI —

larına yollanırlar, tavuklar kanatlarını çırparak ve gudaklıyarak yavrularını kümesin kapısına çağırırlar, kırmızı ibikli, babacan horoz, tâhtaperdenin üstünde gerinerek uzun, uzun öter, simitçi tablasını bir saçak altına indirri, susamcı Arap, yeldirmesini beline toplar ve kalçalarını iki tarafa çalkalayarak adımlarını sıklaştırır, ahşap bir evin açık penceresinde oturan; tekir kedi yavrusu, çakan şimşeğin ziyasını pençesile tutmağa çalışırken, evin hanımı gülerek onu tekdir eder:

— Haydi miskin! Onu tutmağa çalışacağına, mutfaktaki fareleri tut!..

Paçaları sıvalı mahalle çocukları, «teknede hamur, Galatada çamur, ver Allahım ver, bir kızğın yağmur!» duasını okuyarak, sokağın içinden çıkarlar. Bu esna da hafif bir rüzgârla kara bulutlar, bir duman halinde gittikçe koyulaşarak güneşin üzerine sav let ederler, en önde piştar vazifesini gören kalın ve kenarları beyaz tırtıllı, kuyruğu yuvarlak, şiş karınlı bulut, ağzını ateşbaz oynıyan hokkabaz gibi açarak o yuvarlak beyaz ateş parçasını bir nefeste yutar, sonra dakika geçmeden karnından yere doğru ince, upuzun kıvılcımlar fışkırır ve artık tam tepemizde, dağlar devrilir gibi gürültülerle beraber fındık tanesi kadar iri damlalar yere dökülmeğe başlar.

Beş dakika sonra olukların şırıltısı, sellerin oğultusu, insana, Niyağara şelâlesi kenarında oturduğu zannını verir, lâkin bu şiddetli yağmurun ömrü o kadar kısadır ki, talaş alevi gibi parlamasile sönmesi bir olur. Yarım saatin içinde bir de bakarsınız ki, kaldırımlar sabunla yıkanmış gibi tertemiz, bağlar bahçeler, kırlar pırıl pırıl yanıyor, yollarda ne kadar çerçöp, müzehrefat var sa temizlenmiş... Fakat bu pisliklerle beraber bostanlardan bir alay kavun, karpuz, patlıcan, mısır da gitmiş. Artık ona bir şey diyemeyiz, çünkü Şehremaneti tanzifat için bukadar para sarfediyor, çok görülmüyor da İstanbul, baştan aşağı silinip süpürüldükten sonra beş, on patlıcanla mısıra kim bakar ?

İşte eskiden böyle kelli felli yaz yağmurları yağar ve zevkine doyulmazdı, hani bir kaç senedir böyle bir yağmur gördüğünüz var mı, yalnız, yaz yağmuru değil, o kışın diz boyunu geçen ve toprağın bereketini artıran karlar nerede? Dört, beş senedir, yağan karlar, belediyenin, hastalıklı yerlere serptiği kireç tozu gibi, gece var, gündüz yok... Dedim ya, işte, bizim gibi yaz da, kış da pusulayı şaşırdı, onlar da bize döndü.

Osman CEMAL

Büyük Bir Sanat Hadisesi

TÜRK tiyatrosundaki başarılı hareketler son günlerde birbirini kovalamaktadır. Recisör Vasfi Rıza Zobu'nun kendisini tenkid eden eleştirmecilere karşı yazdığı ve İstanbulun sahipleri tarafından bile okunmayan bir gazetesinde yayınlamağa muvaffak olduğu son derecede gülünçlü cevabından sonra, Şehir tiyatrolarının dram bölümünde de, traji-komik bir orta oyunu oynanmıştır. Baş rollere, Muzaffer Aslan, Perihan Tedü ve Suavi Tedü'nün çıktığı bu orta oyunu, büyük bir başarı kazanmıştır. Orta oyunun konusu şudur:

Perihan Tedü, ötedenberi, Muzaffer Aslanla şakalaşır. Malûm ya, Aslan bu... Ne kadar uysal, ne kadar ehlileşmiş, ne kadar dişi sökülmüş, hattâ tiyatroda numaralar yapan aslan bile olsa, yine aslan südü emmiş bir aslandır. Kendisile fazla oynanmasına dayanamaz. Bir kaç kere dile gelir:

Yapma Perihan! etme Perihan! derse de, Perihan, Aslanla oynamaktan vazgeçmez. Nihayet Aslan, hem de muzaffer olan bir aslan, dayanamaz, aslan terbiyecisi rolüne çıkan Perihancığın güzel yanacığına bir pençe atar. Buraya kadar gayet gülünçlü giden piyes bundan sonra müthiş bir facâa olur. Suavi Tedü, tıpkı, tarihteki adaşı Ali Suavi'nin Çırağan sarayına saldırışı gibi, sahneye girer ve Veronalı İki Cnetilmen'deki kılıçlardan birini kapınca, aslanın üstüne saldırır. Aslan ağır kılıç darbesi ile yere serilir. Kahkahalar ve gözyaşları arasında perde, seyircilerin suratına kapanır.

Rolünün tesirine fazla kapılan ve konsantre olan Perihancık hâlâ evinde baygın yatmaktadır.

Rollerinde muvaffak olan her üç değerli sanatcıyı da tebrik eder, bundan sonra da bu çeşit başarılı rollerine devamlarını temenni ederiz.

Yukarıdaki fotuğrafta, aslanla oynamak için, her gün bir kaç saat vücut idmanları yapan Perihan Tedü'yü, aslan terbiyecisi rolünda görüyorsunuz.

İlân-ı Aşklar

Şoför — Altına düştüm abla.. Çiğneyip geçme beni!..

Günün Şakaları

NE YAPIYORMUŞ?

Yıllardan beri görüşmemişlerdi. Sokakta rastlayınca arkadaşına sordu:

— E, ne var ne yok? ne yapıyor, neyle geçiniyorsun bakalım?

Öteki izah etti:

— Kadınlarla yaşıyorum. Onları köle gibi kullanıyorum. Dilediğim şeyleri yediriyor, istemediğim yemekleri vermiyorum. İstediğim kadar paralarını alıyorum...

— Hadi hadi, övünme...

— Övünmüyorum yahu, Beyoğlunda bir güzelleştirme enstitüsü açtım...

UCUZLUK

Leylâ Gamsız'ın resim sergisini geziyorlardı. Bir kadın resmine bakan ziyaretçi:

— Aman ne ucuz, dedi, üç yüz lira...

Karısı resmi süzdü:

— Neresi ucuz ayol, dedi, baksana resimdeki kadın ne kadar zayıf...

AL SANA

Eve gelince hemen karısını öptü. Cebinden bir mahfazacık çıkardı:

— Bak, dedi, bugün karıcığıma bir hediye almak aklıma geldi...

Lâkin sözünü tamamlıyamadı. Kadın topuklu terlikle üzerine çullandı:

— Söyle herif, kiminle aldattın yine beni?

NE YAPSINLAR

Demir perde gerisinden gelmiştir:

Adamın biri Yenaırmağı kenarında avlanıyordu. Bir G. P. U. ajanı yanına yaklaştı:

— Balık mı avlıyorsun? diye sordu.

— İstiyorum ama, o kadar uğraştığım, en güzel yemleri oltaya taktığım halde balıklar ağızlarını açmıyorlar....

G. P. U. ajanı güldü:

— Tabii, dedi, burası Rusya. ağız açmak kaabil mi?

SAYILMAZ Kİ...

Cavit Yamaç, Ulunay'a dert yanıyordu:

— Dehşetli ava meraklıyım ama, bir türlü hayvan vuramıyorum. Acıyorum o zavallılara.

İhtiyar kurt, güldü:

— Öyleyse ne diye tüfek götürüyorsun?

Cavit Yamaç, şaşırdı:

— Tüfek de götürmezsem, ava gittim sayılmaz ki...

Rüya Tabirleri

★ Bir koca rüyasında çarpılsa, ertesi gün karısı, hesapta olmıyan bir şey istiyecek demektir.

★ Bir insan uyanıkken rüya görse, aptallığına alâmettir.

★ Bir insan rüyasında başka bir insanı görse, o insan, rüyasında başka bir insan görmüş demektir.

★ Bir şoför, ister rüyada, ister uyanıkken kendine para verilince teşekkür ederse, telefonda aradığınız yerin numarasını çevirince karşınıza başka yer çıkmazsa, esnafta insaf, memurda para bulunursa, çöpçü evinize hergün uğrarsa,kösenin sakalı çıkarsa, teyzeniz amca, halanız dayı olursa, ve balık kavağa çıkarsa. kıyametin kopacağına alâmettir.

★ Bir insanın İstanbul'da iki küçük oda, daracık bir helâ ile küçücük bir mutbaklı evi 150 lira kira ile tutabilirse, o sahiden rüya görüyor demektir.

★ İnsan bir rüya görürse, o insan uyuyor, demektir.

★ Rüyanızda birisi sizi bıçaklarsa, hiç korkmayın tesir etmez, çünkü rüyadır.

★ Bir adam rüyasında konuşsa, sayıklıyor demektir.

★ Bir erkek,, rüyasında sarışın bombayı görse, fitilini ateşlemelidir.

★ Dar gelirli bir insan rüyasında zengin olsa, zavallı benim gibi avunuyor demektir.

★ Bir insan, ama kim olursa olsun, hayatın ucuzladığını söylerse, ayakta uyuduğuna alâmettir.

Kasap — Yüreğim yandı, ciğerim kebap oldu, daha fazla melet me beni, gurbanın olam!

İZİN

Müdürün odasından müthiş bir gürültü duyuldu. Ondan sonra kapı açılarak kâtip, yüzü koyun yere serildi. Ayni anda da neşeyle bağırdı:

— Oldu çocuklar, müdürden istediğim kadar izin aldım!

ÜMİT

Adam çok zengindi. Ağır hastaydı da. Üç yeğeninden başka kimsesi yoktu. Yeğenlerin de üçü de hastanın yanından doktorun çıkmasını bekliyorlardı. Nihayet, aile doktoru çıktı. Üç yeğen bir ağızdan sordular:

— Ümit var mı doktor?

Doktor başını salladı:

— Maalesef... Bir aya kalmaz, ayağa kalkar...

Sarhoş — Beni bu aşk dalgasından ne zaman kurtaracaksın be?..

TERK-İ CÂN ETSEM DE KURTULSAM ŞUMÛHNET HANEDEN!..
DAR GELİRLİ
BURASI YUGOSLAV RADYOSU
FUTBOL MERAKLISI
GİTTİN ARTIK.. SENİ BEN NEREDE BULUP YALVARAYIM!..
C.H.P.Lİ
GECELER GÜNDÜZ OLDU! YOKUŞLAR DÜMDÜZ OLDU!
D.P.Lİ
KADIRMIN ÜSTÜNE ŞIP DEDİ DAMLADI!..
KİRACI

Dolmuşta Yer Yok!..

★
BİR MACERA :
★

ALTIDA idarehaneden çıktım. Tramvay sinirlerimi bozuyor. Otobüste de insanın başı mutlaka belâya giriyor. Dolmuşa binmekten başka çare yok. Türbenin köşesinde durdum.

— Harbiye!..

Dolmuş şoförleri başlarını çevirmeğe bile tenezzül etmiyorlar. Hem yürüyorum, hem başım arkada dolmuşlara bakıyorum.

— Harbiye!..

Şoförler «o kadar uzak yerde ne işin var?» gibilerden bakıp bakıp geçiyorlar. Cağaloğlu'na geldim, saat altıyı on geçiyor. Arabalar vızır vızır ama, tıklım tıklım dolu.

— Harbiye!..

Yüz veren şoför yok. Çeyrek saat bekledim. Daha yirmi otuz kişi bekliyor. Beklemekle olmıyacak. Bâri ters dönüp Bayezit'e gitmeli. Orada arabalar boşken binerim. Yolda dalga geçmeğe başladım. Belediye Başkanı olmuşum. Yeni yollar açıyorum, yolları genişletiyorum. En dar yol kırk metre genişliğinde, tramvayları kaldırıyorum. Yeni otobüsler, treleybüsler işletiyorum.

Bayezite gelmişim. Dolmuş durağında şoförler:

— Sirkeci!.. Bir iki...

— Harbiye?..

Şoför, hakarete uğramışcasına suratıma ters ters baktı. Saat yediye çeyrek var. Dolan araba gidiyor. Düşündüm, bütün bu adamlar Sirkeci otellerin de oturmuyorlar ya .. Demek Sirkeciden aktarma edip, yukarı çıkıyorlar. Şoförün biri,

— Sirkeci!

Der demez, daldık Arkaya altı kişi birden girmişiz.

Şoför:

— İdare edin! dedi.

Zaten, memleketimizde herkes idareci.. tek gidelim de, dört değil, altı kişi oturmağa razıyız.

Babıâli yokuşunun dönemecinde bir kadın:

— Sirkeci! diye seslendi.

İyi kalpli şoför;

— Yazıktır, şu kadını da sıkıştıralım! dedi.

Bâzı şoförler de çok merhametli oluyorlar. Kadını kucağımıza aldık. İki adımlık yer için insan dolmuşa biner mi? Biniyor işte... Şoför bizi tramvay yoluna boşalttı. Yolculardan biri itiraz edecek olunca, onu da:

— İki adım yürürsen ölür müsün? Zaten kabahat bizde, sizin gibisini arabaya alıyoruz! diye tersledi.

Sirkeci durağı mahşer. Gar saati, yedi buçuk... Kimi, Maçka!« kimi «Kurtuluş!» diye yalvarıyor. Ümitsizlik içinde:

— Harbiye!..

Diye bağırıyorum. Nihayet bir şoför, lütfen cevap verdi:

— Kör müsün? Arkada polis var!..

Anlaşıldı burada binemiyeceğim. Paket postahanesinin önünde de belki binerim.

— Harbiye!..

Şoförün biri «gel!» diye elile işaret etti. Biraz yavaşladı. Ben koşuyorum, araba gidiyor. Tam durur gibi oluyor, yetişecekken fırlıyor. Nefes nefese Emin önünde yetiştim arabaya. Elimi kapıya attım, şoför bir kahkaha koyverdi:

— Görmüyor musun? Dolu be

Yolcular da gülüştüler. Meğer, beni koşturup alay ediyormuş. Araba vız diye gitti.

Buraya kadar gelmişken eve öteberi alayım, dedim. Hem ucuz, hem de iyisi oluyor. Mısır çarşısı önünden kestane ile üzüm aldım. Tekrar Eminönü durağına geldim. Bir kadın trafik memuruna yalvarıyor:

— Bir saattir bekliyorum. Hiç Kurtuluşa araba yok!..

Bir araba geliyor. «Karaköy» der demez, bir boş yere kırk kişi birden atlıyor. Dolmuş koltuğu değil, sanki mebus koltuğu.. Eminönü saati sekiz buçuk... Otobüse bineyim dedim, imkânsız. Kiminin eli, otobüsün otomatik kapısına sıkışmış. Anlaşıldı, Karaköye dolmuşla gidip, oradan başka bir dolmuşla çıkmaktan başka yol yok. Bir şoför:

— Karaköy! der demez, ben de hücum ettim. Biri sağdan iteledi, biri soldan dürteledi, elimde kese kâğıdı yırtıldı, haydi kestaneler Eminönü meydanına. Araba tekerlekleri çarptıkça, kestaneler havaya fırlıyor. Herkes dolmuşu unuttu, bana bakıyor. Şişman bir adam halime katıla katıla gülerken, arkasından bir araba çamurluğu toslayınca, adamın kucağındaki domates kâğıdı yere fırladı. Herifin suratı bir anda, tiyatrolardaki komedi maskından dram maskına döndü. Arkamdan biri itti. Kendimi dolmuşun içinde buldum. Oooh!.. Çok şükür.

Ne o? Köprüye sapmadı ama. Yeni Cami önünden gidiyoruz.

— Nereye bay şoför?

— Bayezit...

— Aman ben Harbiyeye gidecektim yahu.

— Tuh Allah kahretsin! gene çorbayı deniz suyundan yapmışlar..
(Yaşa Gazi)

Şoför söylenmeğe başladı. Dünyada ne eşek herifler varmış. Bayezit diye bar bar bağırmış. Yok artık tellâl mı çıkaracakmış.

— Ben binmedim ki... dedim, beni arkamdan zorla ittiler. Kendimi arabada buldum. Bâri şurda dur da ineyim.

— Duramam, ceza yazarlar.

İş Bankasının ilerisinde durdu, indim

— Bayım para!..

— Ay bir de para mı verecek?

— Yok seni bedava mı gezdireceğiz? Sen olmasan Bayezite başka müşteri alırdım. Elliyi verdim. Tekrar durağa geldim. Karaköye kadar yürümekten başka çare yok, oradan binerim. Köprüde yine dalgaya tutuldum. Belediye Başkanı olmuşum, yolları genişletmişim. Metrolar açmış, köprüler yapmışım.

Karaköyde saat dokuz... Geçen arabalar hep dolu. Anlaşıldı. Yolcu salonuna kadar gitmek lâzım. Bir Taksim dolmuşuna çok şükür atladım. Araba Tophaneden döndü. Cihangire çıkan yokuşa saptı. Motör de, yüksek perdeden seçim nutkuna başladı. Bir yukarı, bir aşağı. A-ah... gitmiyor. Zirâ kibu terazû bu kadar sıkleti çekmez. Şoför, motörün şurasını burasını yokladı. Motöre mi, bize mi ettiği anlaşılmıyan okkalı bir küfürden sonra:

— Bozuldu!.. dedi.

Burada dolmuş ta bulunmaz. Yokuşu tırmanmağa başladım. Zaten Taksim neresi?. İki adım lık yer. Dalgamı geçe geçe tırmanmağa başladım. Bu seferki Belediye Başkanlığımda, havai hatlar da yapmağa başladım. Saat on buçukta Taksime geldim. Dolmuşların hiç birinde yer yok.

— Harbiye!.

— Evet...

Tam ayağımı atarken «düüüt, düt!» trafik memurunun düdüğü. Şoför gaza bastı. Bir adam tutmasa, ertesi sabah gazetelere, bedava ölüm ilânım girmiş olacaktı. Taksimle Harbiyenin arası ne kadarcık, yürürüm. Taksim bahçesinin önüne gelmiştim, yanımda bir araba yavaşladı.

— Harbiye...

— Buyrun.

Müşterileri olmayınca, şoförlerimiz ne kadar da naziktirler. Atladım arabaya, Harbiyede indim. Saate baktım, on ikiye yirmi var.

Evin kapısını çaldım. Ses yok. Lâmbalar da sönmüş. Uyumuşlar her halde... Bir daha çaldım, bir daha... Nihayet kapı açıldı. Karımın suratı bir karış... Gözlerini oğuştura oğuştura:

— Bu saatlere kadar, nerelerde gönül eğlendiriyorsan, yine oraya git! Hadi bakalım!..

Çat kapı, yüzüme kapandı. Anlaşılan, bana dolmuşlarda yer yok..

— Beni almadın, hiç olmazsa şu üzümü al! diyecektim, baktım, sıkışmaktan ezilmekten üzüm yerine posa ile saplar kalmış...

B. E. N.

BABA MİRASI

YAZAN: ALİ YAZMIŞ ÇİZEN: MİM UYKUSUZ

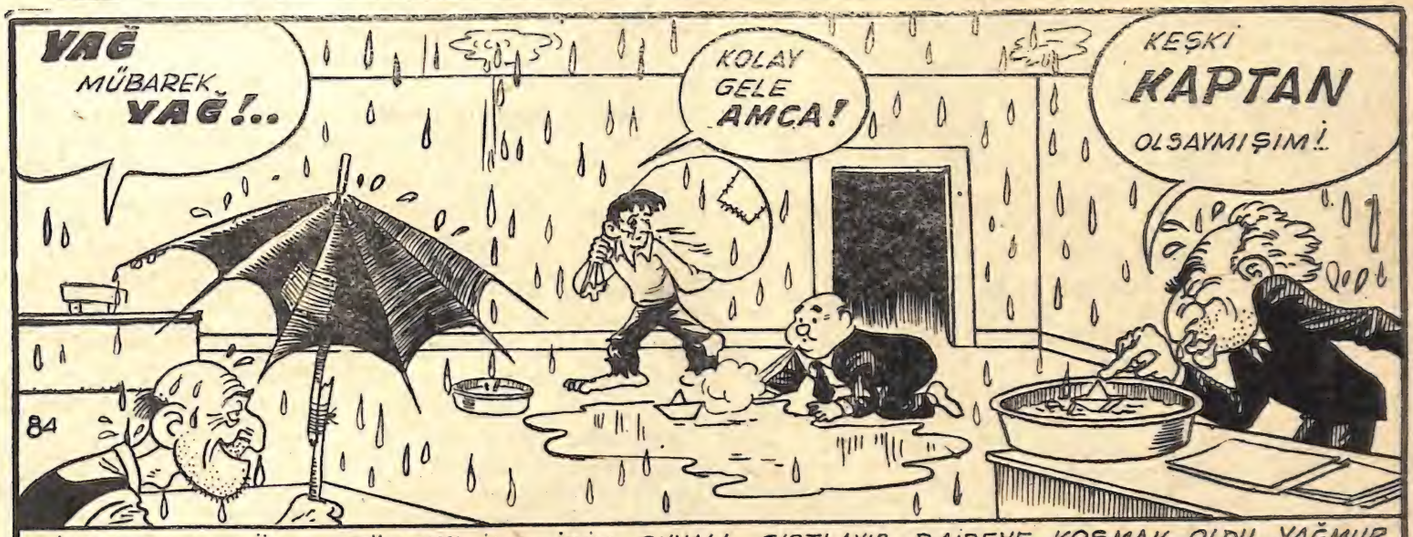

İSTANBULA DÖNER DÖNMEZ İLK İŞİM ÇUVALI SIRTLAYIP DAİREYE KOŞMAK OLDU. YAĞMUR YAĞIYOR, TAVAN DA AKIYORDU. ONUN İÇİN HERKES SU SPORLARIYLA MEŞGULDÜ...

EVE DÖNÜNCE BÜYÜK BİR FELÂKETLE KARŞILAŞTIM. ZAVALLI ANACIĞIM ÖLMÜŞTÜ..

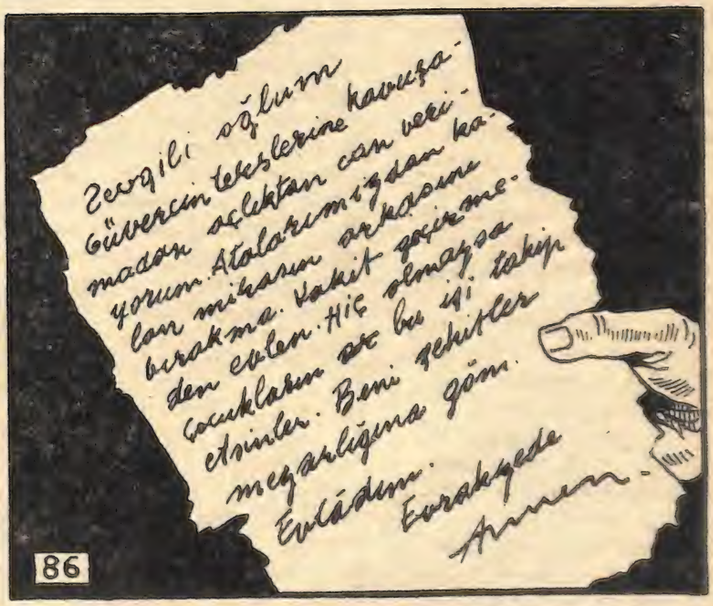

ANNEMİ GÖMMEK ÇOK ZOR OLDU. BÜTÜN MEZARLAR EVVELDEN TUTULMUŞTU. EVRAKZEDELERE BOŞ YER KALMAMIŞTI. ZORLA ANNEME BİR DELİK BULDUM. BİR İMAMLA İKİ HAMALA ÜÇ ÇUVAL GÜVERCİN TERSİ. YADEDİP BU İŞİ HALLETTİM...

(Arkası var)

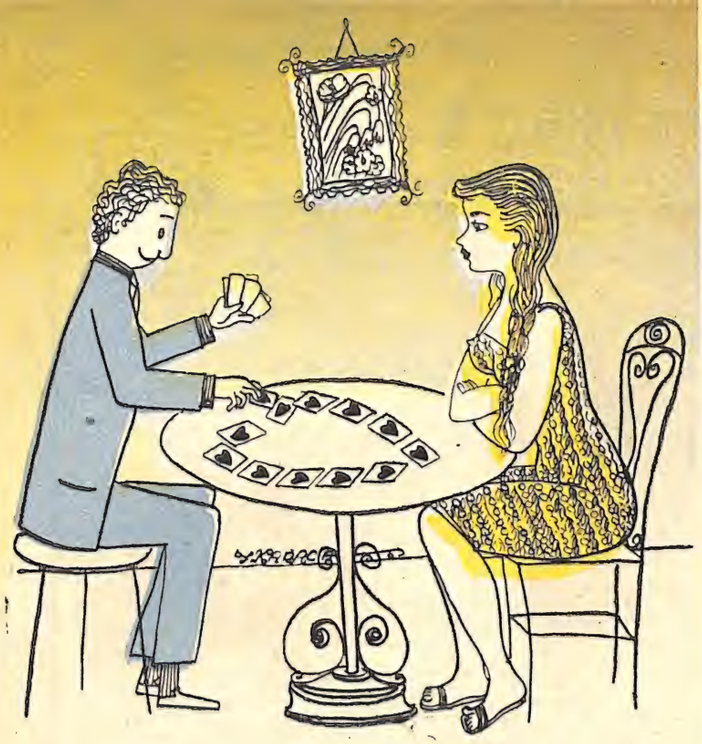

FAL...

Yeni Neşriyat

DEMOKRASİ VE TOKAT

Bir fabrika müdür muavinini tokatlıyan, Zonguldak Milletvekili Hüseyin Balık'ın yazdığı «Demokrasi ve tokat» isimli eser, boks ve güreş gibi mücadele sporları ile uğraşan, her münevverin kitaplığını süsleyecek değerdedir. Bu eserde Hüseyin Balık, tokat, yumruk, şamar ve tekmenin milletlerarası medenî bir dil ve yirminci yüzyılda hâlâ kelimelerle konuşmanın da ancak âcizlerin işi olduğu tezini savunmaktadır. Bu gayri ilmî ve gayri medenî eseri, bütün sinirli vatandaşlara hararetle tavsiye ederiz.

TOP NEDEN YUVARLAKTIR?

Dergimize gönderilen kitaplar arasında, Millî takım antrenörümüz Gündüz Kılıç tarafından kaleme alınan «Top neden yuvarlaktır?» isimli eserde, topun neden yuvarlak olduğu gayet açık ve tatlı bir dille anlatılmakta ve isbat edilmektedir. Bu kıymetli eseri okuyanların, topun yuvarlak olduğu üzerinde en küçük şüphesi bile kalmaz.

Eserde şu bölümler vardır: Top top atmak, topatan kavunu, top ve tıp, top ve tip, top ve tüp, eser, başından sonuna kadar şu tezi sunmaktadır: Spordan maksat, yenmek, yenilmek değil, daima ve her yerde yenilmektir.

ÜSLÛP DERSLERİ

Üslûp mütehassısı profesör Münir Nurettin Selçuk tarafından yazılan «Üslûp dersleri» isimli eser piyasaya çıkmıştır. Üslûp derslerinde üstad Münir Nurettin'in bestelediği:

Üslûb-u beyan
Az daha dayan!
Radyo evine,
Gidilmez yayan.

marşı bilhassa dikkati çekmektedir. Kitabın sonunda yine üstadın bestelediği bir de alaturka opera vardır.

San'at çevrelerinde büyük gümbürtülere sebep olacak bu opera «İn dallardan aşağı, yanıma gel, yanıma!» uvertürü ile başlamaktadır. «Üslûp dersleri» ni bilhassa Münir Nurettin'in okumasını hararetle tavsiye ederiz.

Kısmet Kuyusu

Bu sütunlarda, kendine uygun eş arayanların ilânlarını okuyacaksınız.

Bir memur bayanın aradığı eş :

Yaşım 25. Bir dairede 30 senedir memurum. Şimdiye kadar bir kaç kişi güzel olduğumu söylediyse de, ne yazık ki arkası çıkmadı. Bir aileyi rahat rahat geçindirecek ve bir erkeği mesut edecek kadar maaşım var. Yeter ki eşim olacak bayda aradığım şu vasıflar bulunsun:

Yırtık sökük dikecek kadar dikiş, arkadaşlarıma beni mahçup etmiyecek kadar yemek bilmesi. Elinden ev işi gelmesi ve mümkünse çocuk ta doğurması.

Aklı olanların «istersen, cevap, acele cevap» rumuzuna yazmaları rica olunur.

Enstitü mezunu güzel bir kızın aradığı eş :

Yaşını başını almış bir kızım. Güzellik Enstitüsünden mezunum. Sözüne güvenilir kaynaklar, piliç gibi olduğumu söylerler. Ruhum ve belim çok incedir. Saçım sarı, siyah, kestane, kızıl, yani her boyadan boyadım. Bütün yalvarlamalarına rağmen dar görüşlü babam, Halkçılara oy verip te, görülen lüzum üzerine posta müvezziliğinden emekliye ayrılınca, ben de başımın çaresine bakmak mecburiyetinde kaldım. İyi maldan anlayan, giymesini, yemesini, içmesini yürümesini, konuşmasını, ağzının tadını bilir birini istiyorum.

«Şekerim» rumuzuna müracaat.

Zenaâtkâr bir dul satılık koca arıyor:

Kime canım dedimse, canın çıksın, dedi. Her önüme çıkan başka çeşit kazık attı Tutunacak sağlam bir dal arıyorum. Kültüllü olduğumu söylerler. Şimdiye kadar çıkan bütün sekseloci mecmâları okudum, yânışlarını bilem çıkardım. Başımdan hiç nikâh geçmedi. Yalnız bir kaç kere candarmalar tarafından kaçırıldım. Mazim çok temiz, hâlim berbat, istikbâlimi de karanlık görüyorum. Ev kadınlığım bütün bu meziyetlerimin üstündedir. Koca arıyan bü-

— En sevdiğim dost sigaradır..
— Tevekkeli değil, birini söndürüp öbürünü yakıyorsun!

tün kadınlar gibi, ben de asîl bir âileye mensubum. Bileğimde altın bilezik var. Aylık gelirim, bir kocayı fazlasıyla mesut eder. Eşim olacak o bayda aradığım vasıflar çok bir şiy diiil... Acık saf olsun, yeter. Ben onu evvelallah nasın olsa yola getiririm.

«Şen dul» rumuzuna müracaat.

Zengin bir çiftlik sahibinin aradığı eş :

Gâmetüm bi zeksen zantim. İgametüm Bolu'nun Daltaban köyü. Yimbeş haneli koyun aşşağ yuharı eşrafundan sayılurum. Za şım gara, gözüm gara, gaşım gara... Tabiyyata aşuğum.

Heelihazırda dâr-ı dönyada bi çit okuzinen bi dene camuzumdan gayri heç kimisem yoh. Eyi kotü darlam var. Aradığım garı,gız ossa da, dul ossa da gabûlüm. Gozellik, çirkinlik, cılızlıh, şişgoluh, ireng, mireng, geçmişi, geçeceği mevzuya bahas değeldir.. Yiter kim kor dobal olmasın, çifte goşu lacak guvvatlı garı ossun da, ni olussa ossun. Benüminen dalga geçmen. Teklüfüm çoh, emme çoh ciddîdir. Edreseme nekdüb yazacahların, bi dene fodogıraflarını da hesseten irica ederim. Güççüklerin gözlerinden, böyühlerin ellerinden pûs iderim. Bakî hudaya emanet olun. «Yandım Allah» urumuzuna möracaat... Her gun önleden sonra mecceenidir.

Mes'ut yuva kurmak isteyen namuslu genç :

Erkek güzeli, genç irisi bir delikanlıyım. Bir yanlışlığa kurban olaraktan üç yıldır mahpuslarda çürüyorum. Zenâtım gece işçiliğidir. Hayatta ipimle kuşağımdan başka kimseciğim yok. Nerde akşam, orada sabah. Bir abam var atarım, nerde olsu yatarım. Ağaca çıksam papucum yerde kalmaz. Hayatta hiç evlenmedim. Ara sıra, meslek icabı, tramvaya otobüse binmekten başka çapkınlığım yok. Cıgara, nefes, rakı, şarap, nargileden başka içki kullanam. Beni tanıyanlar benimle evlenmiyor. Şimdi gazeteniz vası tasıynan beni tanımıyanlardan birini tavi etmek niyetindeyim. Bundan sonra ufak iş yapmamağa, büyük bir voli vurup, ben de namuslu insanlar gibi yaşamağa niyet ettim. İki çift kunduram, bi kat elbisem var. Aradığım gacoda şu dalgaları istiyorum: Yaş, baş, kaş, bilâmevzuyu baistir.

Boy pos yerinde, kalça oturaklı, göğüs dolgun, bel ince olmalı. Şartlarımı kabul edenler bulunursa, iki paket cıgara, biraz da kıyıntı ile ziyaretime gelmeleri rica olunur. Sultanahmet Cezaevi. 2 inci kısım. 1 inci kovuş. Aslan yürekli Yaşar'ın kardeşi, Demirbaş Şadi.

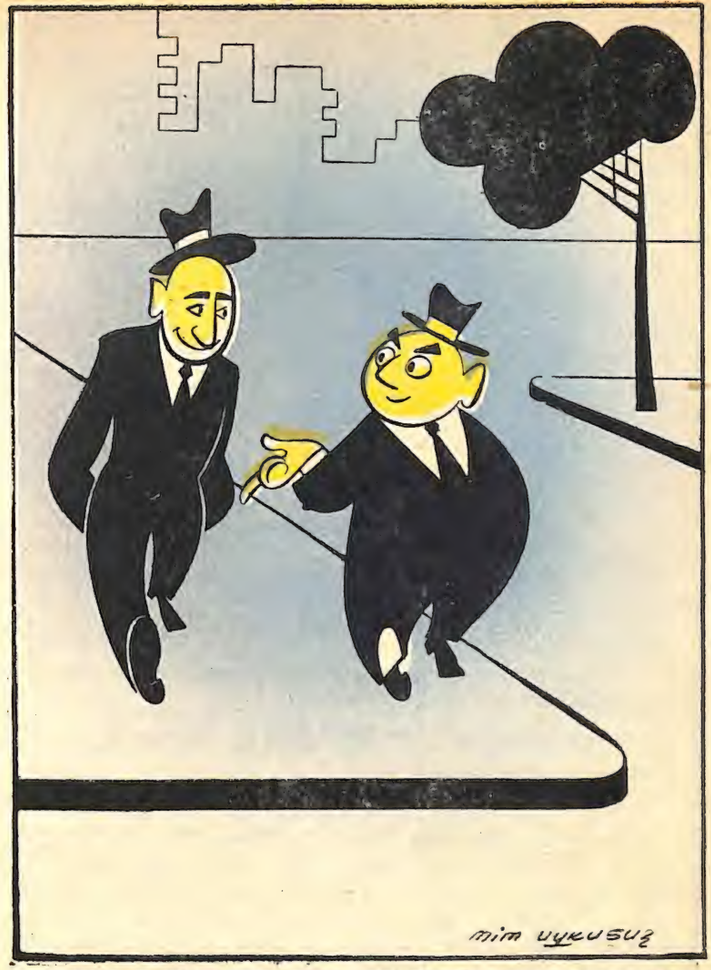

— Bir paket jilet 250 kuruşa çıktı. Bundan sonra neyle traş olacağız?.

— Senin radyon yok mu?..

(M. Uykusuz)

Şemsiye

Yağmur bütün şiddetiyle yağıyordu. Karşı kaldırımda küçük bir kızın, elinde şemsiye eteklerini toplamış, taştan taşa sekerek gittiğini gören Sacit hemen koşup yanına yaklaştı...

Genç kız, bu teklifsiz sokulganlık karşısında hiddetle homurdanarak bir adım geri çekildi:

— Beyefendi...

Sacit olduğu yerde kalmıştı.. Zira bu gergin baldırlı, kıvrak yürüyüşlü küçük kız, hizmetçileri Nermin idi.

Sacit, kaşlarını çatarak sert bir sesle emretti:

— Kız, şemsiyeyi bana ver!..

★

İMDAT

Pendiğe gidiyorlardı. Tren Eren köyden kalkar kalkmaz, nasıl olduysa oldu, Erol basamaktan yuvarlandı. Işık ciyak ciyak bağırmağa başladı. Koşuştular. Kontrol:

— Noldu? diye sordu. Biri mi düştü?

Işık feryat ediyordu:

— Evet, evet... Çabuk durdurun treni, biletlerimiz ondaydı!..

★

HAMUR İBTİLÂSI

Bir arkadaşına dert yanıyordu:

— Doktor bana kalbin yağlanıyor diye makarna yemeyi menetti. Halbuki mübareği çok severim, ne yapmalı bilmem?

Arkadaşı biraz düşündü, sonra birdenbire:

— Ben sana bir yol göstereyim, meşhur bir İtalyan doktoru gelmiş, kendini bir defa da ona göster bakalım!

Kadın — Bana ihanet ettin ha?.. Pekiliy, ben de otobüse bineyim de görl

(Erol)

AV KÖPEĞİ

Avcının biri, kırda köpeğini kaybeder. Arayıp dururken bir köylüye rastgelir ve sorar:

— Arkadaş sen hiç bir tazı gördün mü?

— Gördüm! sözümona, it değil mi?

— Evet.

— Guyruğu düşük... Saçaklı gibi?

— Evet.

— Sarkık bacaklı.

— Evet.

— Gulağı aşağı, aşağı?

— Ta kendisi!

— Bizim mutrarda bi dene vardı ama... Bıldır gışın gurt dadı da, geberdi...

— Evet delikanlı seni yanımda çalıştırmak isterdim, sabun dayandıramıyacağımdan korkuyorum!

(İtalyan)

MİNİCİK HİKÂYE

Muhterem Ayan Âzası!

Lusyus'u Roma halkı sevmiyordu. Çünkü bu ayan âzası çok kibirli, kaba ve huysuz bir adamdı.

Bir gün yolun ortasından geçen bir işçi ile çarpıştı. (O zamanlar otomobil olmadığı için insanlar birbirlerile çarpışırdı.) Sayın ayan âzası, çarpıştığı adama ve sülâlesine söğüp saymaya başladı. Adam başını belâya sokmamak için sesini çıkarmadı. Fakat Lusyus hâlâ yakası açılmadık küfürler savurmakta devam ediyordu. Nihayet sabrı tükenen işçi ayan âzasına:

— Eşek herif.

Demekten kendisini alamadı.

Roma kanunu insanı hayvana benzeten bir kimseyi cezalandırdığı için, Lusyus, adamın yakasına yapıştı, adalete teslim etti. Mahkeme, suçu sabit olan işçiye üç ay ceza verdi. Hüküm bildirildikten sonra suçlu hakime sordu:

«— Sayın hakim, demek muhterem bir ayan âzasına eşek diyen ceza görür, öyle mi?

— Evet!..

— Fakat, kanun bir eşeğe muhterem ayan âzası, diyene ceza verir mi?.

— Hayır..

Bunun üzerine adam, davacı Lusyus'a döndü ve hürmetle eğilerek,

— Mukemmel, dedi... İşte ben hapse gidiyorum muhterem ayan âzası!..

S. M. Y.

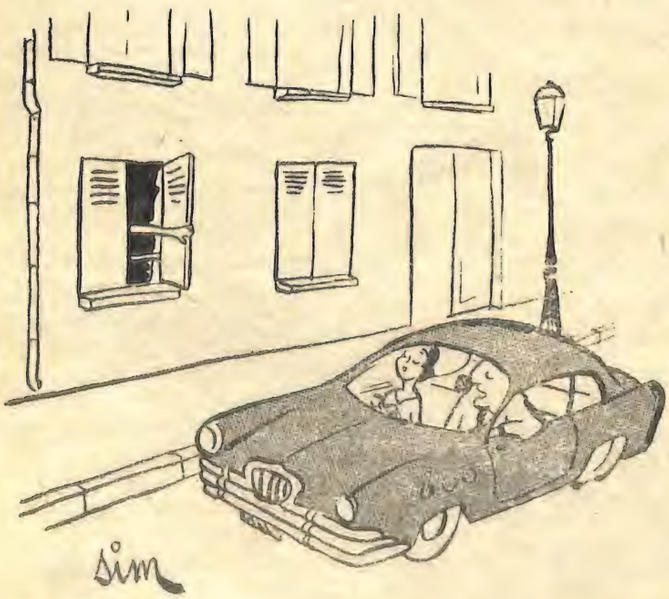

— Eh, nihayet yedinci geçişte arkadaşın otomobilimizi gördü.. Artık yolumuza gidebiliriz!

(İtalyan)

Esrarlı Bir İş!..

GİLBERT Damosco, nasılsa babasının memuriyetle bulunduğu sırada, Şam'da doğmuş. Hay doğmaz olaydı da bu soyadını almasalardı. Kanun mu var diyeceksiniz. Hayır, ama, kanı kaynadığından mıdır, nedir, o da gitti. bir Arap kızıyle evlendi. Arap kızı, soyca Arap. Yok sa, Paris'te doğmuş, Mouffetard sokağında büyümüş.

Neyse, bırakalım bunları şimdi. Gilbert Damasco ahbap canlısıdır. Züppe delikanlılardan hoşlanmaz ama, Martine var mı yok mu. Boynu fulârlı, flânel kazak giyen çoluk çocuk, bir türlü bu esmer güzelinin etrafından uzaklaşamaz. Martine, Gilbert'in karısıdır. Genç adam, gerçi gençtir ama, saçları iyiden iyiye seyrelmiştir. Bahusus, başlıca zevki de oturup çene çalmaktan ibarettir. Her akşam işten dönünce, ya bir ahbaba giderler, yahut onlara misafir gelir. İşten dedim Gilbert Damasco, «Gri-Dan» müessesesinde şeftir.

Gilbert Damasco'ların en gedikli misafirleri Armando Hanno, Quartier Latin'in meşhur çapkınlarındandı. evli kadınlara musallat olur, kocaların şerefi dediği alâmeti farikayı mutlaka bu kadınların kocalarına hediye etmek isterdi. Gilbert Damasco da bundan şüpheleniyordu zaten. Lâkin aile şerefine bir şarkı kadar ehemmiyet verdiği için, şüphelerinden emin olmak istiyor, emin olmadıkça birşey yapmağa cesaret edemiyordu. Hem rezaletin her çeşidinden nefret ederdi o.

Bir akşam, bulmaca oynarlarken dahiyane bir fikir geldi aklına. Son zamanlarda, detektif romanlarına biraz fazla düşkünlük göstermesinin mükâfatını görmüştü. Ama size önce bulmaca oyununu tarif edeyim. Daha doğrusu bu oyunu hemen daima tatbik eden Armando Hanno olduğundan, sözü ona bırakayım:

— Size bir takım cümleler okuyacağım. Elinizdeki kâğıtlara bu cümleleri yazacaksınız. Bazı kelimeleri eksik söyliyeceğim. Kim en münasip kelimeyi bulup noksan yerlere koyarsa, meselâ tarafımdan öpülmek gibi bir mükâfata hak kazanmış olacak...

O akşam aralarında bulunan üç kadın (biri Martine) fıkır fıkır gülüştüler. Armando okumağa başladı:

—« Yarın hava serin ..... at koşularına ..... istiyorum. Dün saat beşte başbakan ..... kalabalık bir ..... söyledi. Greveiler derhal ..... Etoile ..... doldurup Champ - Elysées'ye ..... Her âşık ..... kadını .....bekler»

En evvel Martine bulmuştu. Bulduğu cümleleri okudu: «Yarın hava serin olmazsa at koşularına gitmek istiyorum. Dün saat beşte başbakan nutkunu kalabalık bir dinleyici kitlesine söyledi. Grevciler derhal Etoile meydanını doldurup oradan - Chams - Elysé'ye gittiler. Her âşık sevdiği kadını hasretle bekler».

Kelimeleri uygun düşüyordu. Alkışladılar. Gilbert Damasco da gülüyordu.

Ertesi gece değil, daha ertesi gece Jacqueline Fuyard'larda toplandılar. Birdenbire Gilbert:

— Çocuklar, dedi, bulmaca oynıyalım ama, hep Armando okuyor. Bu sefer de ben cümle okuyayım, siz bulun...

— Olur, dediler, başla bakalım...

Gilbert, yazdığı cümleleri okudu:

—«Meşhutsuz hukuk ..... bakımından en ..... çaredir. Hareket halinde bir ..... duran bir ..... da ha çabuk ısınır. Güzel hatıra fotoğraflarınızı ..... müessesesine ..... çekitrmeyiniz. Kadın sevgilisin ne ler çektim ..... ve tahmin ..... de di. Şayet bu gece ..... almazsanız hapı yuttunuz ..... doktora inanma.»

Bu sefer, Jacqueline Fuyard:

— Kolay bu, ben hallettim, diyerek okudu: «Meşhutsuz hukuk prensibi bakımından en kestirme çaredir. Hareket halinde bir cisim duran bir cisimden daha çabuk ısınır. Güzel hatıra fotoğraflarınızı amatör müessesesine sakın çektirmeyin. Kadın sevgilisine: neler çektim, bilemezsin ve tahmin edemezsin dedi. Şayet bu gece ilâç alamazsanız hapı yuttunuz diyen doktora inanma».

Yine alkışladılar. Gilbert'in neşesi yerindeydi. Armando ise son derece rahatsız görünüyordu. Nihayet Martine, kocasına:

— Nesi var Armando'nun? diye sorunca Gilbert:

— Şifreyi çöz, anlarsın... dedi. Martine o anda sapsarı oldu.

Gilbert Damasco, bu oyun sırasında yazılan cümlelerin birincisinin ilk, ikincisinn ikinci, üçüncü cümlenin üçüncü v.s. kelimelerinin Armando tarafından Martine'e randevü vermek için şifre diye kullandığını keşfetmişti. O akşam onları Etoile meydanında uzaktan görünce şüphesi kalmadı. İşi sessizce halletmek için Armando'ya ayni usulle, meşhut suç halinde resimlerini çektiğini bildirdi.

Yalandı bu,yalandı ama, bu yalan Gilbert'e karısını kazandırdı. Armandonun yerinde yeller esiyor o gündenberi... Marc Antoine

— 23 —

Yerinden zorla kalktı. Korkunç Amerikan filmlerindeki, gündüz insan, gece hayvanlaşan bir acayip mahlûk gibi sallana sallana üzerime geldi. Gözleri kaymış, kravatı sarkmış, elleri titrek, ağzından da salyaları akıyordu. Ben ne yapacağımı şaşırmıştım. Odanın bir köşesine sıkıştım. O anda, iffetimi muhafaza için aklıma bir kurnazlık geldi.

— Bahacığım, dedim, maalesef...

— Neden? Neden? Diye inledi...

— Çünkü...

Dedim, kulağına neden maalesef olduğunu fısıldadım. Olduğu yere çöktü. Elinden cicisi alınmış çocuk gibi hüngür hüngür ağlamağa başladı.

— Zaten benim şansım yoktur, dedi.

— Ne yapayım şekerim, dedim, hastayım, dedim.

O tekrar :

— Ne talihsiz herifim! dedi, anam bile beni şubatın yirmi dokuzunda doğurmuş.

— Şubatın yirmi dokuzunda doğmakla talihsizliğin ne alâkası var? diye sordum.

— Olmaz olur mu? dedi, ben arkadaşların doğum yıldönümlerinde her sene hediyeler alır götürürüm. Halbuki şubat her sene yirmi sekiz çeker, dört senede bir yirmi dokuz olur. Onlar da bana dört senede bir hediye getirirler.

Bunları söylerken kusmağa başladı. Gözyaşları, salyaları, ağzından çıkanlar birbirine karışmıştı. Muşambaların üzerine serilip sızdı. Ayağımla dörttüm. İniltiden başka ses çıkmıyordu. Yatağa uzandım. Rahat bir uykuya daldım.

Sabahleyin uyandığım zaman, ağzımın içi zehir gibiydi. Evvelâ nerede olduğumu farkedemedim. Etrafımı yokladım. Hiç bir kazaya belâya uğramamıştım. Komodinin üstündeki surahiyi ağzıma diktim, kana kana sürahideki suyu içip bitirdim. Acaip bir horultu geliiyordu. Umum müdür, hâlâ olduğu gibi muşambaların üstünde hırıltı ile horultu arasında fosurtulu bir istim koyvererek uyuyordu. Odanın yanındaki banyoda güzelce yıkandım. Banyodaki aynada çıplak vücudumu seyrettim. Kendi kendime:

— Bayramiyeciğim, sende daha çok iş var, kıymetini bil! dedim..

Baha Serter beyi dürteliye dürteliye zorla uyandırdım. Yarım saatte ancak kendine gelebildi. İlk sözü:

— Dün gece amma da eğlendik, ha? Dii mi? diye sormak oldu.

Üstü başı berbat bir haldeydi. Ötelden beraber çıktık.

— Hani, dedim, vadetmiştin... Ben şarkıcı olacaktım.

— Hadi, seni meşhur bestekâr Hayreddin Seser'e götüreyim. Piyasadaki kadın şarkıcıların yarısından çoğunu o yetiştirmiştir. Bir kusuru vardır, hemen âşık olur. Mediha Şenseda'yı o yetiştirdi. Kadın sonra, adamın ne kadar eşyası varsa aldı kaçtı. Mehpare Altınses de onun talebesidir. Adamcağıza en aşağı otuz bin liraya patladı. En sonunda, ihanet etti, bir figüran namzedi ile kaçtı. Ya Şükriye Sesigür'e senelercé emek verdikten sonra, o da adamı kaz gibi yolduktan sonra, başka birini buldu.

Meşhur bestekârın Osmanbeydeki apartımanına gittik. Baha Serter Bey beni:

— Size, billûr sesli bir hanım getirdim. Fevkalâde tatlı, güzel sesi var. Sayenizde adam olup piyasaya çıkmak istiyor.

Muhterem bestekâr:

— Bildiğiniz bir şarkıyı okur musunuz? dedi.

Kör olsun, doğru dürüst, başından sonuna kadar da hiç bir şarkı bilmem. Yarım yamalak bildiklerimden birini söyledim:

Cevriyemin bakışları iç açar
Rüzgâr da eteğini ah açar
O kadar açma aman Cevriyem,
Sonra yavrum toz kaçar...
Aman da Cevriyem...
Sonra da yavrum toz kaçar...

Üstad Hayrettin kaşlarını çattı:

— Yeter, yeter, kesin! dedi, halk müziğinden bildiğiniz varsa söyleyin.

— Var, dedim, söylemeğe başladım:

Zurnası var gümüşten
Ben vaz geçtim bu işten
Beni de baştan çıkaran
Ablam ile eniştem.

Üstad Hayreddin suratını buruşturdu.

— Rica ederim, susun! dedi, memleket havalarından bildiğiniz var mı?

— Çoook!..

Arabası dört teker hanımım,
Arabası dört teker...
Beyoğluna kız çeker, imanım..
Beyoğluna kız çeker...
Beyoğlunun kızları, civanım,
Beyoğlunun kızları,
İşmar eder, göz süzer, civanım...
İşmar eder göz süzer.

Üstad Hayreddin, parmakları ile kulaklarını tıkamıştı.

— Bunlar şarkı değil! diye bağırdı, klâsik musikimizden bilmiyor musunuz?

— Bilmez olur muyum? «Çıkmam Allah etmesin meyhaneden»i biliyorum. «Akan sular şarap olsun»u bilirim.

Hemen söylemeğe başladım:

Bana aşkın şarabını sundu yarim
dün gece...
Yudum yudum içtim aşkı dudağından gizlice.

Baha Serter Beye, söylediğim şarkı dokunmuştu. Gözleri dolu dolu oldu. İçini çekti.

— Nur ol Bayramiye ciğerim! diye bağırdı.

Fakat üstad Hayreddin:

— Kızım, dedi, siz her iş yapabilirsiniz, ama şarkı söyleyemezsiniz.

Eteğimin kuyruğuna baka baka üstadın evinden çıktım. Baha Bey:

— Tebrik ederim, dedi.

— Neyi tebrik ediyorsun? Baksana adam ne söyledi?

— Ben de onun için tebrik ediyorum ya... Meşhur ses sanatkârı Mehcûre'yi bilirsin!.. Yine bülbül sesli Nazanı tanırsın... Memleketimizin medarı iftiharı Nûdiye Fırfır'ın adını duymuşsundur. Bunların her biri şimdi gecede iki üç yüz lira kazanıyorlar. Üstad Hayreddin bunlara: «Benim sizin gibi sesim olsa, değil şarkı söylemek, ağzımı açıp konuşmam bile!..» demişti. Bak hepsi de ses yıldızı, saz bülbülü oldular.

İçime cesaret gelmişti. Ben artık yapacağımı biliyordum.

— Artık bana müsaade, dedim.

— Gidiyor musunuz? dedi, halbuki ben sizden ebediyyen ayrılmak istemiyorum.

— Rica ederim Baha Bey, vazife ile sululuğu birbirinden ayıralım, Allaha ısmarladık.

Bu herife fazla yüz vermek işime gelmezdi. Bastım yürüdüm. Doğru, akşamki sazlı bahçeye gittim. Gündüz kimseler yoktu. Bahçeyi temizleyen adama:

(Devamı var)

Kadın Olan Erkeğin Hatıraları

Yazan :
İllallah şerrinden

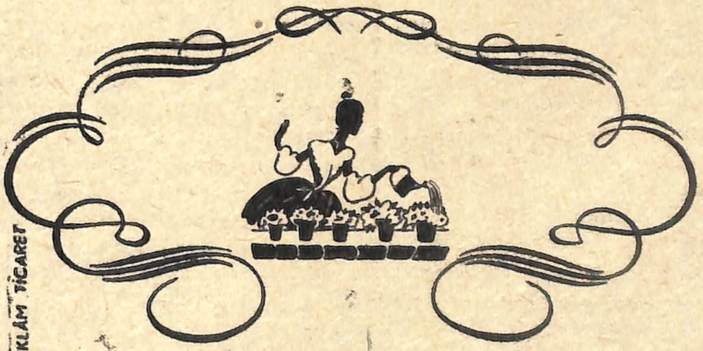

T. REKLÂM TİCARET

TÜRK TİCARET BANKASI

7 APARTMAN DAİRESİ - 3000 ALTIN

OTOMOBİL
TRAKTÖR
DÜKKÂN

1954 de

1/2 MİLYON LİRA

VE ÇEŞİTLİ PARA İKRAMİYELERİ
HER 150 LİRAYA BİR KUR'A NUMARASI

TÜRK TİCARET BANKASI

Dünya Karikatürleri

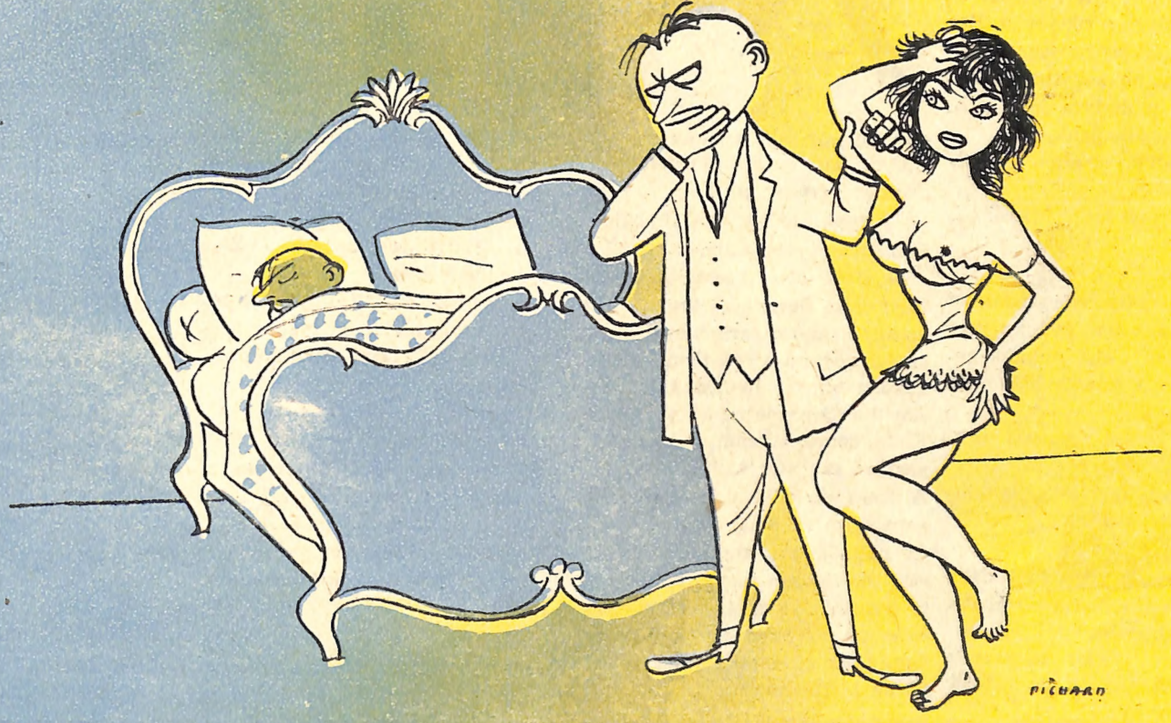

— Gelir vergisi kontrol memuru olduğundan emin misin? — Fransız —

— Çocuğun bütün kitaplarını aldım... Bir lâtince kitap kaldı. — İtalyan —

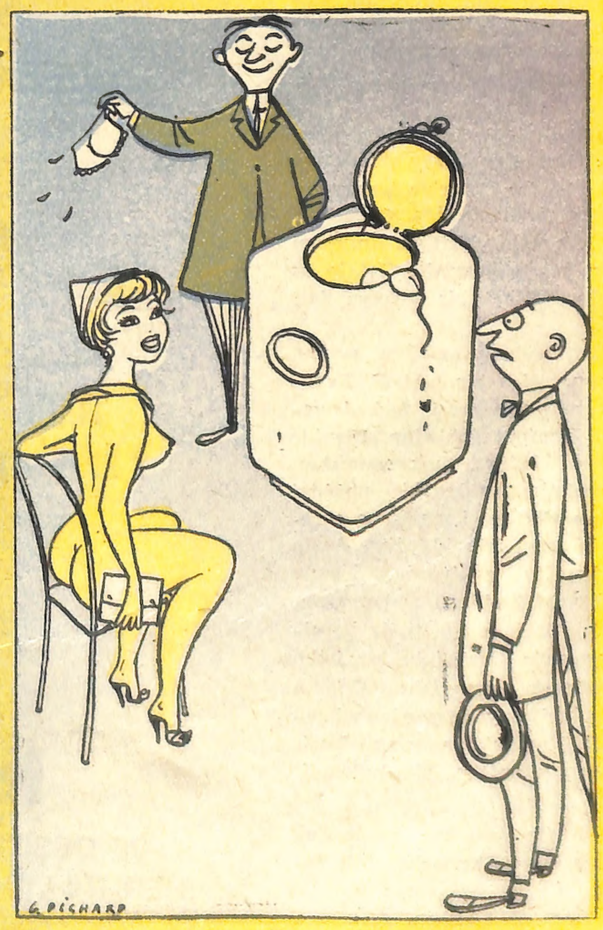

— Tecrübe için bütün iç çamaşırlarımı yıkattım kocacığım... Mükemmel makine, bunu alalım kocacığım!
— Fransız —

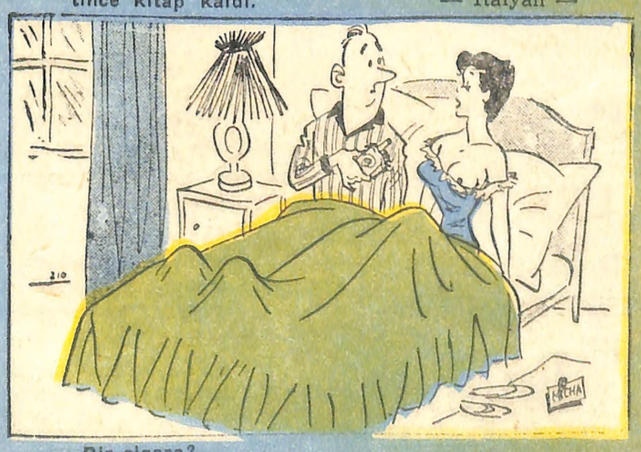

— Bir sigara?..
— Hayır... Kocam izin vermiyor! — Fransız —

İller Bankası

Sermaye: 300.000.000 T. L.

İl Özel İdareleri, Belediyeler ve Köylerin Harita, İmâr plânlariyle Su, Elektrik, Yapı, Proje, İnşa ve tesisleri

BANKA VE KREDİ MUAMELE VE HİZMETLERİ EN MÜSAİT ŞARTLARLA YAPILIR VE MEVDUAT HESAPLARI AÇILIR

Vakıflar Bankası'nda

PARA BİRİKTİR

BU SURETLE, ÖMÜR BOYUNCA GELİR İKRAMİYESİNİ KAZANABİLİR, DOSTA DÜŞMANA MUHTAÇ OLMAKTAN KURTULURSUN!

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI

T. A. O.

Sermayesi: 50.000.000 Türk Lirası

AYDABİR

Şaheserlerle dolu çıktı!

otomobil...
apartıman..
ev...
YILDA
16
ÇEKİLİŞ
Talih yolcuları
Mes'ut gününüzün
Saati yaklaştı.

SÜMERBANK

AYDABİR

Kasım sayısındaki imzalar:

Refik Halid, Faruk Nafiz, Reşat Nuri, Midhat Cemal, Ruşen Eşref, Nahid Sırrı, Selâmi M. Yurdatap, Nihal Yeğinobalı

Muayyen zamanlardaki sancılara karşı...

... kininli GRİPİN başarı ile kullanılır. GRİPİN, baş, diş, adale, sinir, lumbago ağrılarını teskin eder, romatizma ve siyatik tedavisinde faydalıdır.

KİNİNLİ

GRİPİN

4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

Gripin mideyi bozmaz, kalbi ve böbrekleri yormaz.

Süratle hazmolur ve derhal tesirini gösterir.

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

— Sen, üç sene evvel benim nişanlım değil miydin? Hattâ bir gece Büyükadada...
— Büyükadaya hiç gitmedim!
— Yaaa!... Öyleyse kimdi o?...